Registratienummer: HZ_WABO-2011-0199

**GEMEENTE LINGEWAAL**

# Gewijzigde omgevingsvergunning

Burgemeester en Wethouders hebben op 23 november 2011 een aanvraag voor een omgevingsvergunning ontvangen van BM Projectontwikkeling, te HARDINXVELD GIESSENDAM, voor het bouwen van 22 appartementen met een zorgcentrum op het perceel kadastraal bekend gemeente Vuren, sectie R, nummer 92, plaatselijk bekend:

# Dorpsstraat 10 t/m 32 (even en oneven) te Vuren

**Besluit**
Burgemeester en wethouders besluiten, gelet op artikel 2.1, 2.2, 2.10 en 2.12 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) de omgevingsvergunning te verlenen.

De omgevingsvergunning wordt verleend onder de bepaling dat de gewaarmerkte stukken en bijlagen deel uitmaken van de vergunning. De omgevingsvergunning wordt verleend voor de volgende activiteiten:

- Bouw
- Ruimtelijke Ordening (afwijken van de bestemming)

**Procedure**
De besluitvormingsprocedure is uitgevoerd overeenkomstig het bepaalde in artikel 3.10 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht. De aanvraag is beoordeeld voor de activiteit bouwen aan artikel 2.10 de activiteit afwijken van de bestemming aan artikel 2.12. van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht. Verder is de aanvraag getoetst aan het Besluit omgevingsrecht en de Ministeriele regeling omgevingsrecht. Gebleken is dat uw aanvraag voldoet en daarom verlenen wij de gevraagde omgevingsvergunning. De aanvraag heeft van 19 januari 2012 t/m 1 maart 2012 ter inzage gelegen. Binnen deze termijn zijn 5 zienswijzen ingekomen. Deze zienswijzen zijn op 12 juni 2012 door het college behandeld en ongegrond verklaard. De op 29 juni 2012 verleende omgevingsvergunning week niet af van het ontwerpbesluit.

Tegen het besluit is beroep ingesteld bij de rechtbank. De rechtbank heeft uitspraken gedaan op 7 mei 2013, 29 april 2014 en 25 september 2014. Vervolgens is tegen deze laatste uitspraak hoger beroep ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Deze heeft op 8 juli 2015 een tussenuitspraak gedaan waarin de gemeente wordt opgedragen de verleende omgevingsvergunning te herstellen op een wijze als bedoeld in rechtsoverweging 23 van de tussenuitspraak. Om het gebrek te herstellen dient te worden voldaan aan artikel 6.5, eerste lid, van het Bor.

**Voldoen aan artikel 6.5, eerste lid, van het Bor en 3:46 Awb**
Op 2 juli 2015 heeft de gemeenteraad van Lingewaal, conform artikel 6.5 lid 4 de gevallen aangewezen waarin geen voorafgaande verklaring van geen bedenkingen is vereist. De gevallen zijn concreet benoemd in Bijlage I van het Aanwijzings- en delegatiebesluit Wabo en Wro 2015 (zie bijlage 21).

Uw aanvraag heeft betrekking op Wonen (A) en op Maatschappelijke functies (D).

*Wonen*
De realisatie van de 22 appartementen past binnen categorie A. Wonen. Uit 4.6 De kern Vuren (pagina 24) van het Bouwprogramma 2008-2015, vastgesteld door de raad op 18 december 2008, blijkt dat er binnen het bouwprogramma Vuren ruimte is voor de realisatie van in totaal 39 appartementen. In de kern Vuren zijn in de periode vanaf 2008 geen appartementen gerealiseerd. De bouw van onderhavig 22 appartementen past binnen dit volume.

*Maatschappelijke functies*
De realisatie van een gezondheidscentrum past binnen categorie D. Maatschappelijke functies. Uit 3.2.1 Het sociale cluster – Zorg (pagina 38-39) van het Manifest van Lingewaal blijkt dat één van de basiskeuzes is het ontwikkelen van een gezondheidscentrum in iedere kern. De realisatie van onderhavig gezondheidscentrum maakt de huisvesting van onder andere een huisarts en praktijk voor fysiotherapie mogelijk en is daarmee passend binnen het beleid van het Manifest van Lingewaal.

Gezien het feit dat de aanvraag past binnen de in Bijlage I genoemde categorieën van gevallen is een verklaring van geen bedenkingen van de raad niet vereist (zie achterzijde bijlage 21).

**Hoger beroep**
Conform de tussenuitspraak van de Afdeling is bij het verlenen van de gewijzigde omgevingsvergunning geen toepassing gegeven aan afdeling 3.4 Awb (uitgebreide voorbereidingsprocedure).

Belanghebbenden kunnen met ingang van 13 augustus 2015 gedurende zes weken tot en met 23 september 2015 hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State uitsluitend tegen de voormelde aangebrachte wijziging van de omgevingsvergunning.
Het beroepschrift dient te worden gericht aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag.

Het besluit tot vaststelling van de gewijzigde omgevingsvergunning treedt in werking daags na afloop van de hiervoor vermelde beroepstermijn. Het instellen van hoger beroep schorst de werking van het besluit niet.
Degene die hoger beroep heeft ingesteld kan de Voorzitter van de Afdeling verzoeken met het oog op onverwijlde spoed, een voorlopige voorziening te treffen. Het verzoek dient geadresseerd te worden aan de Raad van State, ter attentie van de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak, postbus 20019, 2500 EA Den Haag.

Indien het verzoek tijdens de beroepstermijn wordt ingediend, treedt het besluit niet in werking voordat op het verzoek is beslist.

De volgende onderdelen horen bij en maken deel uit van de omgevingsvergunning, voor het project het bouwen van 22 appartementen met een zorgcentrum op het perceel Dorpsstraat te Vuren.

# Het bouwen van een bouwwerk.

*1. Voorschriften*
Er mag niet eerder met bouw begonnen worden voordat een onderzoek naar de gesteldheid van de bodem in het kader van verontreiniging is goedgekeurd door het bevoegd gezag en geschikt is verklaard voor het beoogde gebruik

*2. Overwegingen*
Bij het nemen van het besluit hebben wij getoetst aan artikel 2.10 lid 1 van de Wabo en overwogen dat:

Bestemmingsplan:

Op de projectlocatie vigeert het bestemmingsplan "Kom Vuren". Dit bestemmingsplan is vastgesteld bij raadsbesluit van 29 juni 2000 en door Gedeputeerde Staten van Gelderland goedgekeurd bij hun besluit van 16 januari 2001. De projectlocatie valt binnen de bestemming "Centrumdoeleinden". Het project voldoet echter niet aan de hoogtebepalingen. Bovendien ligt de voorgevelrooilijn buiten de lijn die op de plankaart is aangegeven. De aanvraag omgevingsvergunning is mitsdien in strijd met het bestemmingsplan.

In beginsel dient een met het bestemmingsplan strijdige aanvraag om omgevingsvergunning te worden geweigerd (artikel 2.10 lid 1 sub c van de Wabo). Echter: een met het bestemmingsplan strijdige aanvraag dient tevens te worden aangemerkt als een van rechtswege gedane vergunningaanvraag om af te wijken van het bestemmingsplan (artikel 2.10 lid 2 van de Wabo). De wettelijke basis om af te wijken is opgenomen in artikel 2.12 lid 1 sub 3 van de Wabo.

Bouwverordening:
Het bouwplan voldoet aan de voorschriften van de bouwverordening.

Bouwbesluit:
Omdat het bouwen moet geschieden overeenkomstig de bepalingen van het Bouwbesluit is het noodzakelijk om voorwaarden aan de vergunning te verbinden.

Welstand:
Het bouwplan voldoet aan redelijke eisen van welstand (6 december 2011).

Registratienummer: HZ_WABO-2011-0199

# Het gebruiken van gronden of bouwwerken in strijd met een bestemmingsplan,

*1. Overwegingen*
Bij het nemen van het besluit hebben wij het volgende overwogen:

Op de projectlocatie vigeert het bestemmingsplan "Kom Vuren". Dit bestemmingsplan is vastgesteld bij raadsbesluit van 29 juni 2000 en door Gedeputeerde Staten van Gelderland goedgekeurd bij hun besluit van 16 januari 2001. De projectlocatie valt binnen de bestemming "Centrumdoeleinden". Het project voldoet echter niet aan de hoogtebepalingen. Bovendien ligt de voorgevelrooilijn buiten de lijn die op de plankaart is aangegeven. De aanvraag omgevingsvergunning is mitsdien in strijd met het bestemmingsplan.

In beginsel dient een met het bestemmingsplan strijdige aanvraag om omgevingsvergunning te worden geweigerd (artikel 2.10 lid 1 sub c van de Wabo). Echter: een met het bestemmingsplan strijdige aanvraag dient tevens te worden aangemerkt als een van rechtswege gedane vergunningaanvraag om af te wijken van het bestemmingsplan (artikel 2.10 lid 2 van de Wabo). De wettelijke basis om af te wijken is opgenomen in artikel 2.12 lid 1 sub 3 van de Wabo. Als belangrijkste eis geldt dat het project voorzien dient te zijn van een goede ruimtelijke onderbouwing. In opdracht van BM van Houwelingen BV is deze ruimtelijke onderbouwing opgesteld door Witteveen en Bos.

Op grond van het bepaalde in artikel 3.10 van de Wabo is op de thans voorliggende aanvraag de uitgebreide voorbereidingsprocedure van toepassing. Deze procedure is beschreven in paragraaf 3.3 van de Wabo en komt er in essentie op neer dat de aanvraag met de daarbij behorende documenten gedurende een aaneengesloten termijn van zes weken ter visie moet worden gelegd. Van deze tervisielegging dient vóóraf openbare kennisgeving te worden gedaan. Daarbij dient mededeling te worden gedaan van de mogelijkheid om gedurende de termijn van tervisielegging zienswijzen in te dienen. Na ommekomst van de termijn dient het college een besluit te nemen met betrekking tot de voorliggende aanvraag. De aanvraag heeft van 19 januari 2012 t/m1 maart 2012 ter inzage gelegen. Binnen deze termijn zijn 5 zienswijzen ingekomen. Deze zienswijzen zijn op 12 juni 2012 door het college behandeld en ongegrond verklaard. Het definitieve besluit week niet af van het ontwerpbesluit.

De raad van de gemeente Lingewaal heeft op 2 december 2010 een algemene verklaring van geen bedenkingen afgegeven voor de gevallen als bedoeld in artikel 2.12. 1a3 van de Wabo. Het college heeft op 13 december 2011 besloten medewerking te verlenen aan het realiseren van het bouwplan.
Inmiddels heeft de raad de verklaring van geen bedenkingen gewijzigd vastgesteld op 2 juli 2015.
Het college heeft op 4 augustus 2015 besloten om gezien de tussenuitspraak van de Raad van State het besluit te wijzigen. Voor de motivering wordt verwezen naar pagina 1 en 2 onder het kopje "Voldoen aan artikel 6.5, eerste lid, van het Bor en 3:46 Awb".

**Leges:**

| | | |
|---|---|---|
| Bouwsom | € | 2.600.000,00 |
| Bouwactiviteiten | € | 49.073,00 |
| Welstandstoets | € | 1.144,00 |
| buitenplanse afwijking 2.12 1a3 zonder bouw | € | 4.071,00 |
| **Totaal te betalen** | € | 54.288,00 |

*Overige bijgevoegde documenten*
De volgende documenten worden meegezonden met het besluit en zijn als gewaarmerkte stuk bijgevoegd:

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| 1. | aanvraagformulier | | | |
| 2. | welstandsformulier | | | |
| 3. | kleur en materiaal staat | | | |
| 4. | tekening bestaande situatie | werknummer 0936 | blad 300a | d.d. 22-11-2011 |
| 5. | tekening nieuwe situatie | werknummer 0936 | blad 300b | d.d. 22-11-2011 |
| 6. | tekening beganegrond | werknummer 0936 | blad 301 | d.d. 22-11-2011 |
| 7. | tekening 1e en 2$^{e}$ verdieping | werknummer 0936 | blad 302 | d.d. 22-11-2011 |
| 8. | tekening 3$^{e}$ verdieping | werknummer 0936 | blad 303 | d.d. 22-11-2011 |
| 9. | tekening gevels | werknummer 0936 | blad 304 | d.d. 22-11-2011 |
| 10. | tekening doorsnede | werknummer 0936 | blad 305 | d.d. 22-11-2011 |
| 11. | tekening woning A en B | werknummer 0936 | blad 306a | d.d. 22-11-2011 |
| 12. | tekening woning C | werknummer 0936 | blad 306b | d.d. 22-11-2011 |
| 13. | tekening woning D en E | werknummer 0936 | blad 306c | d.d. 22-11-2011 |
| 14. | tekening zorgcentrum | werknummer 0936 | blad 306d | d.d. 22-11-2011 |
| 15. | tekening details | werknummer 0936 | blad 307 | d.d. 22-11-2011 |
| 16. | berekening bouwbesluit | rapportnummer 2110765 | | d.d. 10-10-2011 |
| 17. | berekening constructies | werknummer K10196 | | d.d. 17-11-2011 |
| 18. | tekening constructies | werknummer K10196 | blad KB-2 | d.d. 17-11-2011 |
| 19. | tekening constructies | werknummer K10196 | blad KB-3 | d.d. 17-11-2011 |
| 20. | tekening constructies | werknummer K10196 | blad KB-4 | d.d. 17-11-2011 |

21. Lijst behorende bij het Aanwijzings- en delegatiebesluit Wabo en Wro 2015 van 2 juli 2015
22. Tussenuitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 8 juli 2015, nummer: 201408853/1/A1

*Nog in te dienen gegevens en bescheiden*
Uiterlijk 3 weken voor aanvang van de betreffende werkzaamheden moeten de volgende bescheiden worden ingediend:

1. Een grondonderzoek, waarbij met het bepaalde in NEN 6740 onder 11.6.3 rekening dient te worden gehouden, namelijk minimaal 2 sonderingen, waarbij de gemiddelde afstand tussen de sonderingen ten hoogste 25 m is en er per sondering een oppervlakte van ten hoogste 25 x 25 m$^2$ mag worden bestrijken.
2. Een uitgewerkt palenplan met vermelding van paaltype, belasting en paalpuntniveau.
3. Uitgewerkte constructieve plattegronden op een leesbare schaal.
4. Detailberekeningen van de diverse constructie onderdelen.
5. Berekeningen en tekeningen van het betonsysteemvloeren waarbij rekening moet worden gehouden met de eisen voor vervormingen zoals genoemd in hoofdstuk 4 onder 4.2 van NEN 6720.
6. tekeningen van de berekende lateien en kolommen, welke bv. op de tekening van de architect kunnen worden aangegeven.
7. een wapeningstekening van de berekende funderingconstructie.

Asperen, 6 augustus 2015

Hoogachtend,
Burgemeester en wethouders van Lingewaal,

| | |
|---|---|
| Gemeentesecretaris | Burgemeester |
| ir. C. Verweij | L.H.M. van Ruijven-van Leeuwen |

Registratienummer: HZ_WABO-2011-0199

# Algemene informatie betreffende de activiteit bouw

De punten 1 tot en met 13 zijn volgens de bepalingen van de Bouwverordening van de gemeente Lingewaal op ieder bouwwerk van toepassing. De punten 14 tot en met 16 zijn alleen van belang als het betreffende onderwerp voor uw bouwplan aan de orde is.

**1. Bouwen op gemeentegrond:**
Wanneer het bouwplan wordt uitgevoerd op grond die eigendom is van de gemeente Lingewaal, dan is daarvoor een afzonderlijke toestemming van de gemeente voor nodig. De verleende omgevingsvergunning mag u niet aanmerken als een toestemming voor bouwen op gemeentegrond.

**2. Gebruik van gemeentegrond:**
Het is, zonder schriftelijke toestemming van ons college, verboden een weg of weggedeelte te gebruiken anders dan overeenkomstig de bestemming daarvan. Dit houdt in dat op de weg, waaronder behoort de rijweg, het voetpad en bermen, geen bouwmateriaal, bouwafval of containers mogen worden opgeslagen c.q. geplaatst.

**3. Intrekken vergunning:**
Burgemeester en wethouders kunnen een verleende vergunning intrekken als:
a. de omgevingsvergunning is verleend op grond van onjuiste of onvolledige informatie;
b. niet voldaan is aan één of meer voorwaarden die aan de vergunning zijn verbonden;
c. binnen drie jaar nog niet is aangevangen met de bouwwerkzaamheden;
d. tussen het begin en het einde van de bouwwerkzaamheden deze werkzaamheden langer dan een aaneengesloten periode van 26 weken stilliggen;
e. als de vergunninghouder daarom verzoekt.
f. in het geval en onder de voorwaarden bedoeld in artikel 3 van de Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur (Wet Bibob). Dit wil zeggen dat uit onderzoek van het bureau Bibob is gebleken dat ernstig gevaar bestaat de vergunning mede zal worden gebruikt om (a) uit gepleegde strafbare feiten verkregen of te verkrijgen, op geld waardeerbare voordelen te benutten of (b) strafbare feiten te plegen.

**4. Bouwbesluit en bouwverordening:**
Voor zover niet uit de gewaarmerkte gegevens, behorende bij deze vergunning, valt op te maken, dient het bouwen te geschieden overeenkomstig de bepalingen van de bouwverordening van gemeente Lingewaal en het Bouwbesluit, zoals deze van kracht waren op het moment van indiening van de aanvraag.

**5. Op het bouwterrein verplicht aanwezige bescheiden:**
Op het bouwterrein moeten, voor zover van toepassing op het bouwwerk, aanwezig zijn en op verzoek aan het bouwtoezicht ter inzage worden gegeven:
1. de omgevingsvergunning;

**6. Het uitzetten van de bouw:**
Met het bouwen van een bouwwerk waarvoor omgevingsvergunning is verleend mag niet worden begonnen alvorens door bouw- en woningtoezicht is aangegeven:
- het peil ten opzichte van de straat;
- de plaats ten aanzien van de rooilijnen en/of bebouwingsgrenzen.

Een verzoek tot het aanwijzen van de bebouwingsgrenzen dient minimaal twee weken van te voren bij bouw- en woningtoezicht te worden ingediend.

**7. Kennisgeving aan het bouwtoezicht van start van (onderdelen van) de bouwwerk-zaamheden:**
1. Het bouwtoezicht dient ten minste twee dagen voor de aanvang van elk der hierna te noemen onderdelen in het bouwproces in kennis te worden gesteld:
a. de aanvang van de werkzaamheden, inclusief ontgravingswerkzaamheden;

b. de aanvang van het inbrengen van de funderingspalen;
c. de aanvang van eventuele grondverbeteringswerkzaamheden.
2. Het bouwtoezicht dient ten minste één dag van tevoren in kennis worden gesteld van het storten van beton.

**8. Gereedmelding van (onderdelen van) de bouwwerkzaamheden:**
Uiterlijk op de dag van beëindiging van de werkzaamheden wordt het einde van die werkzaamheden bij het bouwtoezicht gemeld via bijgevoegd formulier gereedmelding bouwwerk. Het is verboden een bouwwerk in gebruik te geven of te nemen dat niet gereed is gemeld en/of niet gebouwd is overeenkomstig de omgevingsvergunning.

**9. Afscheiding van het bouwterrein:**
Het terrein waarop wordt gebouwd, grond wordt ontgraven, moet door een doeltreffende afscheiding van de weg en van het aangrenzende open erf of terrein zijn afgescheiden indien gevaar of hinder te duchten is.

**10. Bouwafval:**
1. De fractie gevaarlijk afval uit het bouwafval moet worden gescheiden van het overige bouwafval en moet worden afgevoerd naar een bewaarinrichting, bewerkingsinrichting of naar een verwerkingsinrichting die bevoegd is deze afvalstoffen te ontvangen;
2. De fractie gevaarlijk afval en de fractie overig bouwafval dient gescheiden te worden bewaard in aparte afvalbakken;
3. Op de bouwplaats mag bouwafval niet buiten de afvalbakken worden bewaard.

**11. Bronnering:**
Indien voor het realiseren van de omgevingsvergunning op enigerlei wijze (bron)bemaling noodzakelijk is dient u daarvoor vooraf ontheffing aan te vragen ingevolge de "Keur voor waterkeringen en wateren voor het waterschap Rivierenland" (aan te vragen via het Waterschap Rivierenland, Postbus 599, 4000 AN Tiel, tel. (0345-649090),

**12. Riolering:**
In gebieden waar een gescheiden gemeentelijk rioleringsysteem ligt bestaat de verplichting om een gescheiden systeem aan te leggen en gescheiden aan te leveren en aan te sluiten.
Overigens adviseren wij altijd een gescheiden riolering aan te leggen. Op termijn zal het gescheiden aanleveren/aansluiten van afvalwater zeker worden bevorderd/verplicht.

**13. Bijkomende werkzaamheden:**
In verband met de uitvoering van het bouwplan, waarvoor vergunning is verleend, kan het gewenst of noodzakelijk zijn dat bepaalde werkzaamheden moeten worden verricht zoals bijvoorbeeld het kappen van een boom, het aanleggen van een inrit, het aanbrengen van reclame-uitingen of het aansluiten op een riolering. Voor deze werkzaamheden is een vergunning vereist. Voor informatie over het aanvragen van een dergelijke vergunning en de eisen waaraan u dan moet voldoen dient u, voordat met de werkzaamheden wordt begonnen, contact op te nemen met de gemeente Lingewaal.

**14. Bodemonderzoek**
Bij de beoordeling van de aanvraag om omgevingsvergunning gaat de gemeente na of op basis van de bij de gemeente beschikbare informatie bodemonderzoek wettelijk vereist is, dan wel dat vrijstelling op de verplichting van het indienen van een bodemonderzoeksrapport kan worden verleend. De uitkomst hiervan is verwerkt in de beslissing op de aanvraag om vergunning. Als u vrijstelling heeft van bodemonderzoek brengt dat het risico met zich mee dat de grond achteraf toch verontreinigd blijkt te zijn. De gemeente aanvaardt hiervoor geen aansprakelijkheid.

**15. Asbest**
Wij wijzen u erop, dat indien er asbest verwijderd wordt een omgevingsvergunning voor de activiteit sloop noodzakelijk is.

Dat bij de aanvraag om omgevingsvergunning voor de activiteit sloop een asbestinventarisatie rapport noodzakelijk is.
Deze inventarisatie dient gemaakt te worden door een door de Stichting Certificatie Asbest (SCA) erkend bureau. Ook de bedrijven die het asbest verwijderen dienen door de SCA gecertificeerd te zijn.

**16. Aanwijzingen:**

1. In verband met bouwactiviteiten op of langs dijken wijzen wij u erop, dat naast omgevingsvergunning ook een ontheffing ingevolge de "Keur voor waterkeringen en wateren voor het waterschap Rivierenland" is vereist (aan te vragen via het Waterschap Rivierenland, Postbus 599, 4000 AN te Tiel, tel. 0344-649090).
2. In verband met de veiligheid wordt u verzocht niet over kabels en (gas)leidingen te bouwen.
   Informatie over de ligging van kabels en leidingen kunt u opvragen bij het "Kabel en Leiding Informatiecentrum", tel. 0800-0080 of www.klic.nl.
3. twee weken voor aanvang van de bouwwerkzaamheden, dienen de volgende gegevens te worden verstrekt:
   Kwaliteitsverklaring of bewijs van gelijkwaardigheid betreffende inbraakwerendheid voor de deuren, ramen, kozijnen en daarmee gelijk te stellen constructie onderdelen.

bijlage 21

Reg. nr.: Z-15-10324 /INT-15-05362

De raad van de gemeente Lingewaal;

gezien het voorstel van burgemeester en wethouders van 28 april 2015;

overwegende dat het wenselijk is het raadsbesluit van 2 december 2010 inzake een algemene verklaring van geen bedenkingen op grond van artikel 2.27 van de Wabo en artikel 6.5 van het Bor in te trekken en te vervangen door een besluit waarin de (categorieën van) gevallen zijn aangewezen waarin een dergelijke verklaring van geen bedenkingen niet is vereist;;

gelet op het bepaalde in artikel 156 van de Gemeentewet, 3.6 en 6.12 van de Wet ruimtelijke ordening (Wro) , artikel 2.12 en 2.27 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo), artikel 6.5 van het besluit omgevingsrecht en artikel 10.1.2 van de Algemene wet bestuursrecht;

besluit:

1. Het besluit van 2 december 2010 in te trekken;
2. Het Aanwijzings- en delegatiebesluit Wabo en Wro 2015 vast te stellen.

Artikel 1
Voor zover het college op grond van artikel 2.12, eerste lid, onderdeel a, onder 3 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht bevoegd is om te beslissen op een aanvraag voor een omgevingsvergunning, is een verklaring van geen bedenkingen niet vereist, indien sprake is van een project dat past binnen de in Bijlage I genoemde categorieën van gevallen.

Artikel 2
Voor zover het college op grond van artikel 2.12 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht bevoegd is te beslissen op een omgevingsvergunning waarbij wordt afgeweken van een bestemmingsplan of van een beheersverordening, is het college op grond van artikel 6.12, derde lid, van de Wet ruimtelijke ordening eveneens bevoegd om een besluit te nemen over vaststellen van een exploitatieplan dat betrekking heeft op het project waarvoor de omgevingsvergunning wordt verleend.

Artikel 3
Voor zover het college op grond van artikel 3.6, eerste lid, onder a, van de Wet ruimtelijke ordening bevoegd is tot het wijzigen van een bestemmingsplan, is het college op grond van artikel 6.12, derde lid, van de Wet ruimtelijke ordening eveneens bevoegd tot het vaststellen van het exploitatieplan behorend bij de wijziging van het bestemmingsplan.

Artikel 4
Het Aanwijzings- en delegatiebesluit Wabo en Wro, vastgesteld op 2 december 2010. wordt ingetrokken.

Artikel 5
Dit besluit kan worden aangehaald als: Aanwijzings- en delegatiebesluit Wabo en Wro 2015.

Artikel 6
Dit besluit treedt een dag na de dag van bekendmaking in werking.

Aldus vastgesteld door de raad van Lingewaal,
in zijn openbare vergadering van 2 juli 2015,

De griffier, De voorzitter,

H. H. Dame L.H.M. van Ruijven-van Leeuwen

**Bijlage 1 bij Aanwijzings- en delegatiebesluit Wabo en Wro 2015**

Lijst categorieën van gevallen waarvoor een verklaring van geen bedenkingen niet vereist is

A. Wonen
(Bouw)projecten ten behoeve van woonfuncties, mits deze projecten passen binnen het door de gemeenteraad vastgestelde Bouwprogramma

B. Agrarische functie
(Bouw)projecten ten behoeve van agrarische functies in het buitengebied, met uitzondering van intensieve veehouderijen

C. Werken
(Bouw)projecten ten behoeve van kleinschalige bedrijvigheid (milieucategorie 1 en 2 VNG bedrijven- en milieuzonering).

D. Maatschappelijke functies
(Bouw)projecten voor functies op het gebied van zorg, welzijn, onderwijs, cultuur, sport, religie en dienstverlening door de overheid, voor zover deze passen binnen het beleid als bepaald in het Manifest van Lingewaal

E. Recreatie
(Bouw)projecten voor recreatie, voor zover het project geen onevenredige belemmering vormt voor de omliggende functies of woningen.

F. Infrastructuur
(Bouw)projecten voor de aanleg van en aanpassing van bestaande weg-, water-, parkeer-, en groenvoorzieningen, alsmede daar naar aard en omvang aan gelijk te stellen infrastructurele werken.

G. Natuur
(Bouw)projecten voor het ontwikkelen van natuur binnen de Ecologische Hoofdstructuur (EHS) en (bouw)projecten tot het behoud van bestaande natuur.
(Bouw)projecten voor bouwwerken geen gebouwen zijnde, met uitzondering van windturbines.

H. Overige (openbare) voorzieningen
1.(Bouw)projecten voor openbare nutsvoorzieningen, met uitzondering van het realiseren van een 150/20 kV-transformatorstation, of een voorziening die qua aard en omvang vergelijkbare of meer ingrijpende ruimtelijke gevolgen heeft.
2. (Bouw)projecten voor voorzieningen voor het openbaar vervoer.

J. Bouwwerken geen gebouwen zijnde
(Bouw)projecten voor bouwwerken geen gebouwen zijnde, met uitzondering van windturbines.

K. Onbebouwde gronden
Projecten voor het wijzigen van de functie van onbebouwde gronden.

bijlage 22

Raad van State

Afdeling bestuursrechtspraak

GEMEENTE LINGEWAAL
Zaaknr.: Z - 8837
Ingek.: - 9 JULI 2015
Archief:

College van burgemeester en wethouders van
Lingewaal
Postbus 1014
4147 ZG ASPEREN

| Datum | Ons nummer | Uw kenmerk |
|---|---|---|
| 8 juli 2015 | 201408853/1/A1 | UIT-14-09707/Z-14-08837 |

| Onderwerp | Behandelend ambtenaar |
|---|---|
| P. Roza e.a. / B en W Lingewaal<br>Omgevingsvergunning | F. Keijzer<br>070-4264311 |

In de bovenvermelde zaak is een uitspraak gedaan. Een afschrift daarvan treft u hierbij aan.
De behandeling van de zaak is daarmee nog niet beëindigd. In de uitspraak kunt u lezen welke opdracht de Afdeling heeft verstrekt.
De verdere behandeling zal worden voortgezet onder het zaaknummer 201408853/2.

Hoogachtend,

de griffier

Deze brief is geautomatiseerd aangemaakt en is daarom niet ondertekend.

2754472(CA7)

Postbus 20019 - 2500 EA Den Haag - T 070 426 44 26 - F 070 365 13 80 - www.raadvanstate.nl
Bij correspondentie de datum en het nummer van deze brief vermelden

Raad van State

201408853/1/A1.
Datum uitspraak: 8 juli 2015

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Tussenuitspraak met toepassing van artikel 8:51d van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

P.C. Roza, H.M. Ekelmans, J.P. Geelhoed. M. Paternotte en W.J. de Kiviet, allen wonend te Vuren, gemeente Lingewaal, (hierna tezamen: Roza en anderen),
appellanten,

tegen de uitspraken van de rechtbank Gelderland van 7 mei 2013, 29 april 2014 en 25 september 2014 in zaken nrs. 12/3942, 12/4090, 12/4091, 12/4171 en 12/4172 in het geding tussen:

Roza en anderen

en

het college van burgemeester en wethouders van Lingewaal.

1.1 Inkomende post - 13412



Procesverloop

Bij besluit van 29 juni 2012 heeft het college aan BM Projectontwikkeling B.V. omgevingsvergunning verleend voor het oprichten van een appartementengebouw met 22 appartementen en een gezondheidscentrum op het perceel Dorpsstraat 10 tot en met 32 te Vuren.

Bij tussenuitspraak van 7 mei 2013 heeft de rechtbank het college in de gelegenheid gesteld om binnen acht weken na verzending van die uitspraak de gebreken in het besluit van 29 juni 2012 te herstellen.

Bij tussenuitspraak van 29 april 2014 heeft de rechtbank het college in de gelegenheid gesteld om binnen zes weken na verzending van die uitspraak de gebreken in het besluit van 29 juni 2012 te herstellen met inachtneming van hetgeen de rechtbank in de tussenuitspraak heeft overwogen en heeft zij iedere verdere beslissing aangehouden.

Bij uitspraak van 25 september 2014 heeft de rechtbank het door P. Roza en anderen tegen het besluit van 29 juni 2012 ingestelde beroep gegrond verklaard, dit besluit vernietigd, bepaald dat de omgevingsvergunning wordt geacht tevens te zijn verleend voor de afwijking van het bestemmingsplan wat betreft het aantal woningen en dat deze uitspraak in zoverre in de plaats treedt van het vernietigde besluit, en de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit in stand gelaten. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben Roza en anderen hoger beroep ingesteld.

Het college heeft een verweerschrift ingediend.

Roza en anderen hebben nadere stukken ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 25 februari 2015, waar Roza en anderen, bijgestaan door mr. J.H. Hartman, het college, vertegenwoordigd door G. Bel, wethouder, en mr. P.A. Faber en D.J. Korbijn, beiden werkzaam bij de gemeente, en BM Projectontwikkeling, vertegenwoordigd door mr. J.C.G. Franken, advocaat te Rotterdam, en ing. D. Hosli, zijn verschenen.

Overwegingen

1. Op 1 januari 2013 is de Wet aanpassing bestuursprocesrecht in werking getreden. Uit het daarbij behorende overgangsrecht volgt dat het recht zoals dat gold vóór de inwerkingtreding van deze wet op dit geding van toepassing blijft.

2. Roza en anderen hebben ter zitting het betoog dat de rechtbank heeft miskend dat de Crisis- en herstelwet (hierna: Chw) niet op het besluit van 29 juni 2012 van toepassing is en ten onrechte aan artikel 1.9 van de Chw heeft getoetst, alsmede het betoog dat de rechtbank ten onrechte en ongemotiveerd heeft overwogen dat het bepaalde in artikel 3.1.2. van het

Besluit ruimtelijke ordening (hierna: Bro) niet zou strekken tot bescherming van hun belangen, ingetrokken.

3. Met betrekking tot het door het college over de belanghebbendheid van Ekelmans en Paternotte aangevoerde overweegt de Afdeling als volgt.

Het college wijst er op dat het hoger beroep namens D. Ekelmans is ingesteld, terwijl het beroep bij de rechtbank namens H.M. Ekelmans was ingesteld. Volgens het college staat Paternotte voorts niet in Lingewaal ingeschreven in de gemeentelijke basisadministratie en staat het onroerend goed op het adres waarnaar Paternotte verwijst niet op haar naam maar op naam van wijlen de heer H. Paternotte. Volgens het college is gesteld noch gebleken dat Paternotte rechtsgeldig optreedt namens de boedel.

Ter zitting is komen vast te staan dat Ekelmans dezelfde persoon is als H.M. Ekelmans die beroep bij de rechtbank heeft ingesteld en zij in de directe omgeving van het project woont. Voorts is ter zitting vast komen te staan dat Paternotte eigenaar is van de woning die voorheen eigendom was van wijlen de heer H. Paternotte. Deze woning bevindt zich in de directe omgeving van het project. Voor het oordeel dat Ekelmans en Paternotte niet als belanghebbenden bij het besluit van 29 juni 2012 kunnen worden aangemerkt bestaat derhalve geen grond.

4. Op het perceel rust ingevolge het bestemmingsplan "Kom Vuren" de bestemming "Centrumdoeleinden".

Ingevolge artikel 5, eerste lid, aanhef en onder a, van de planvoorschriften zijn de op de plankaart als "Centrumdoeleinden" aangewezen gronden op de begane grond onder meer bestemd voor:
- detailhandel;
- bij detailhandel behorende en/of daaraan verwante dienstverlening met overwegend een baliefunctie zoals reisbureaus, bankfilialen, videotheken, kap- en schoonheidssalons en zonnestudio's;
- kantoren zonder baliefunctie;
- bedrijven die in de van deze voorschriften deel uitmakende Staat van bedrijfsactiviteiten zijn aangeduid als categorie 1 of 2, danwel daarmee kunnen worden gelijkgesteld wat betreft hun gevolgen voor de omgeving, niet zijnde detailhandels- en horecabedrijven;
- horeca, voor zover betreft gronden met op de plankaart de aanduiding "horeca";
- wonen.

Ingevolge artikel 5, tweede lid, mogen op en in de gronden als bedoeld in lid 1, uitsluitend worden gebouwd:
a. hoofdgebouwen, uitbouwen en bijgebouwen en
b. andere bouwwerken, zoals luifels, pergola's, verlichtingselementen, plastische kunstwerken, vlaggemasten en ander winkelstraatmeubilair.

Ingevolge het derde lid, gelden voor het bouwen van bouwwerken als bedoeld in lid 2 de volgende bepalingen:
a. de goothoogte en hoogte van hoofdgebouwen mogen niet meer bedragen dan op de plankaart is aangegeven;
b. voorgevels van hoofdgebouwen mogen uitsluitend worden gebouwd, in de op de plankaart aangegeven "voorgevelrooilijn", of ten hoogste 5 m

1.1 Inkomende post - 13412



achter die lijn; [..]
d. het totaal aantal woningen op gronden met de bestemming "Centrumdoeleinden" mag niet meer dan 22 bedragen; [..].

Ingevolge het achtste lid, aanhef en onder b, zijn burgemeester en wethouders bevoegd, voor zover het betreft de gronden met op de plankaart de aanduiding "Wijzigingsbevoegdheid nieuwbouwlocatie", de plankaart te wijzigen ten behoeve van nieuwe centrumdoeleinden als bedoeld in lid 1 met inachtneming van de volgende bepalingen: [..].
b. in het gebied dat uit door scheidingslijnen gescheiden deelgebieden bestaat mag het aantal woningen per deelgebied niet meer dan 15 bedragen met dien verstande dat het totaal aantal woningen op gronden met de bestemming "Centrumdoeleinden" niet meer mag bedragen dan 50 [..].

5. Het project voorziet in 22 appartementen met een gezondheidscentrum, bestaande uit een apotheekhoudende huisartsenpraktijk, een fysiotherapiepraktijk en een zorggerelateerde dienstverlener, op het perceel waar zich voorheen bebouwing ten behoeve van het gemeentehuis en een installatiebedrijf bevond. Het college heeft zich op het standpunt gesteld dat het project de ingevolge het bestemmingsplan "Kom Vuren" maximaal toegestane bouwhoogte van 9 m overschrijdt en dat het project voorts voorziet in bebouwing voorbij de op de plankaart aangegeven voorgevelrooilijn. Het heeft om die reden met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, aanhef en onder a, onder 3°, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (hierna: Wabo) omgevingsvergunning verleend voor het project.

6. De rechtbank heeft in de tussenuitspraak van 7 mei 2013 onder meer overwogen dat, nu uit de stukken niet is af te leiden dat artikel 4 van de planvoorschriften niet van toepassing is, het college met de verwijzing naar artikel 5 van de planvoorschriften ten aanzien van de bergingen bij de appartementen onvoldoende heeft gemotiveerd dat deze conform het bestemmingsplan ter plaatse zijn toegestaan. Voorts heeft zij overwogen dat het besluit van 29 juni 2012 onvoldoende is gemotiveerd, nu in de ruimtelijke onderbouwing niet is bezien dat met het bouwplan het ingevolge het bestemmingsplan ter plaatse maximaal toegestane aantal woningen wordt overschreden en het besluit van 29 juni 2012 hier niet op ziet. De rechtbank heeft verder overwogen dat het college onvoldoende heeft gemotiveerd dat het project ziet op een vorm van gebruik die onder de ter plaatse geldende bestemming "Centrumdoeleinden" valt. De rechtbank heeft tevens geoordeeld dat in het besluit van 29 juni 2012 onvoldoende is gemotiveerd dat in de parkeerbehoefte van het gezondheidscentrum wordt voorzien.

Het college heeft naar aanleiding van de tussenuitspraak van 7 mei 2013 op 16 juli 2013 een addendum omgevingsvergunning Dorpsstraat 10-32 vastgesteld.

De rechtbank heeft in de tussenuitspraak van 29 april 2014 onder meer overwogen dat het college met de nadere motivering in het addendum van 16 juli 2013 het gebrek met betrekking tot de bergingen bij de appartementen en het gebrek met betrekking tot de ter plaatse geldende bestemming "Centrumdoeleinden" heeft hersteld. De rechtbank heeft voorts

1.1 Inkomende post - 13412



overwogen dat het college met de nadere motivering het gebrek met betrekking tot het ter plaatse maximaal toegestane aantal woningen niet heeft hersteld, nu het college niet heeft gemotiveerd waarom het afwijken van het bestemmingsplan op dit punt is aangewezen en het heeft verzuimd om met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, aanhef en onder a, onder 3, van de Wabo alsnog expliciet vergunning te verlenen om af te wijken van het bestemmingsplan wat betreft het aantal woningen. Voorts heeft zij overwogen dat het college met de nadere motivering het gebrek met betrekking tot de parkeerbehoefte van het gezondheidscentrum niet heeft hersteld, nu de feitelijke invulling van het plein zodanig onzeker blijft dat in onvoldoende mate vast staat dat uiteindelijk in voldoende parkeerruimte kan worden voorzien. De rechtbank is verder tot het oordeel gekomen dat het college ten onrechte de ruimtelijke aanvaardbaarheid van het overschrijden van de voorgevelrooilijn, en daarmee het verkleinen van het dorpsplein, niet heeft gemotiveerd, dat het college dit alsnog dient te doen en daarbij, net zoals met betrekking tot het overschrijden van de maximale bouwhoogte, dient aan te geven welke belangen het in dit verband bij de besluitvorming heeft betrokken en waarom het vindt dat de belangen bij het verlenen van de vergunning zwaarder wegen dan de belangen bij naleving van de in het bestemmingsplan opgenomen bouwregels en daarmee (tevens) de belangen van Roza en anderen.

Het college heeft naar aanleiding van de tussenuitspraak van 29 april 2014 bij brief van 10 juni 2014 een nader addendum van 4 juni 2014 aan de rechtbank overgelegd.

De rechtbank heeft in de uitspraak van 25 september 2014 overwogen dat het college met het nadere addendum voldoende heeft gemotiveerd waarom in dit geval afwijking van het bij het bestemmingsplan "Kom Vüren" toegestane aantal woningen aangewezen wordt geacht en geoordeeld dat de beslissing om medewerking te verlenen aan het afwijken van het bestemmingsplan niet onredelijk is. Het college heeft volgens haar echter ten onrechte geweigerd om met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, aanhef en onder a, onder 3, van de Wabo omgevingsvergunning te verlenen voor het afwijken van het bestemmingsplan met betrekking tot het aantal woningen. Om die reden heeft de rechtbank zelf in de zaak voorzien en bepaald dat de omgevingsvergunning wordt geacht tevens te zijn verleend voor de afwijking van het bestemmingsplan wat betreft het aantal woningen. Tevens is bepaald dat de uitspraak in zoverre in de plaats treedt van het vernietigde besluit. De rechtbank heeft voorts overwogen dat het college met het nadere addendum het gebrek in het besluit van 29 juni 2012 met betrekking tot de parkeerbehoefte van het gezondheidscentrum heeft hersteld, nu het voldoende aannemelijk heeft gemaakt dat de voorgenomen invulling van het plein ook daadwerkelijk uitvoerbaar is. De rechtbank heeft verder overwogen dat het college met het nadere addendum het gebrek met betrekking tot de voorgevelrooilijn heeft hersteld, nu het de ruimtelijke aanvaardbaarheid van de overschrijding van de voorgevelrooilijn nader heeft gemotiveerd en heeft aangegeven welke belangen in dit geval bij de besluitvorming zijn betrokken. De rechtbank heeft deze belangenafweging niet onredelijk geacht. De rechtbank heeft voorts overwogen dat het college de belangenafweging met betrekking tot de overschrijding van de maximale

1.1 Inkomende post - 13412



bouwhoogte inzichtelijk heeft gemaakt en dat deze belangenafweging evenmin onredelijk is.

7. Roza en anderen betogen dat de rechtbank in de tussenuitspraak van 7 mei 2013 ten onrechte en ongemotiveerd heeft overwogen dat geen sprake is van strijd met artikel 2:4 van de Awb, gelet op de rol van adviesbureau Witteveen + Bos.

7.1. Dit betoog faalt. De rechtbank heeft terecht overwogen dat geen grond bestaat voor het oordeel dat artikel 2:4 van de Awb is geschonden, omdat het college Witteveen + Bos heeft ingeschakeld voor het opstellen van de nota van zienswijzen, terwijl dit adviesbureau eerder de ruimtelijke onderbouwing van het project had opgesteld. Daarbij heeft zij in aanmerking kunnen nemen dat de door BM Projectontwikkeling gegeven opdracht tot het opstellen van de ruimtelijke onderbouwing was afgerond, voordat het college de opdracht gaf tot het opstellen van de zienswijzennota en het college een eigen afweging heeft gemaakt ten aanzien van de zienswijzen, blijkens het besluit van het college van 12 juni 2012 om de nota van zienswijzen over te nemen.

8. Het betoog van Roza en anderen dat de rechtbank in de tussenuitspraak van 29 april 2014 ten onrechte en ongemotiveerd heeft overwogen dat onvoldoende grond bestaat voor het oordeel dat het college bij het opstellen van het addendum van 16 juli 2013 blijk heeft gegeven van vooringenomenheid faalt, nu dit niet is toegelicht en is volstaan met een enkele verwijzing naar de zienswijzen van 19 september 2013. Het betoog kan reeds hierom niet leiden tot vernietiging van de aangevallen uitspraken.

9. Roza en anderen betogen dat de rechtbank heeft miskend dat de ruimtelijke onderbouwing niet voldoet aan de eisen die daaraan moeten worden gesteld ingevolge artikel 3.1.6 van het Bro en dat het college zijn oordeel ter zake onvoldoende heeft gemotiveerd.

9.1. Dit betoog faalt. De rechtbank heeft in de tussenuitspraak van 7 mei 2013 overwogen dat in de ruimtelijke onderbouwing de voor artikel 3.1.6 van het Bro relevante planologische aspecten worden belicht. De enkele stelling van Roza en anderen dat de in artikel 3.1.6 van het Bro genoemde dan wel benodigde onderzoeken ontbreken, is onvoldoende voor het oordeel dat de omgevingsvergunning in strijd is met artikel 3.1.6 van het Bro.

10. Het betoog van Roza en anderen dat de rechtbank in overweging 18 van de tussenuitspraak van 29 april 2014 ten onrechte niet heeft gemotiveerd waarom zij geen aanleiding ziet om terug te komen van het oordeel in tussenuitspraak van 7 mei 2013 faalt. Roza en anderen hebben dit betoog niet toegelicht, zodat het niet kan leiden tot vernietiging van de aangevallen uitspraken.

11. Roza en anderen betogen dat de rechtbank heeft miskend dat aan het besluit van 29 juni 2012 de algemene verklaring van geen bedenkingen

1.1 Inkomende post - 13412



van de raad van 2 december 2010 niet ten grondslag gelegd had mogen worden.

11.1. Ingevolge artikel 6.5, eerste lid, van het Besluit omgevingsrecht (hierna: het Bor), wordt, voor zover de aanvraag betrekking heeft op een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder c, van de wet, de omgevingsvergunning, waarbij met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, onder a, onder 3°, van de wet wordt afgeweken van het bestemmingsplan, niet verleend dan nadat de gemeenteraad van de gemeente waar het project geheel of in hoofdzaak zal worden of wordt uitgevoerd, heeft verklaard dat hij daartegen geen bedenkingen heeft.

Ingevolge het tweede lid kan de verklaring slechts in het belang van een goede ruimtelijke ordening worden geweigerd.

Ingevolge het derde lid kan de gemeenteraad categorieën gevallen aanwijzen waarin een verklaring niet is vereist.

11.2. Aan een algemeen verbindend voorschrift, zoals dat is neergelegd in het besluit van de raad van 2 december 2010, kan slechts verbindende kracht worden ontzegd, indien dit in strijd is met een hoger wettelijk voorschrift, dan wel indien dit in strijd is met een algemeen rechtsbeginsel.

Bij besluit van 2 december 2010 heeft de raad een algemene verklaring van geen bedenkingen afgegeven voor het toepassen van artikel 2.12, eerste lid, onder a, onder 3° van de Wabo. Daarmee heeft de raad, zoals ter zitting ook door het college is bevestigd, beoogd gebruik te maken van de aan hem in artikel 6.5, derde lid, van het Bor gegeven bevoegdheid om categorieën van gevallen aan te wijzen waarin een verklaring, als bedoeld in artikel 6.5, eerste lid, van het Bor, niet is vereist. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen in de uitspraak van 3 oktober 2012 in zaak nr. 201206364/1/R4 (www.raadvanstate.nl), bevat artikel 6.5, derde lid, van het Bor geen vereisten voor de aanwijzing en houdt deze bepaling evenmin een beperking in voor de categorieën die opgenomen kunnen worden in de aanwijzing. Anders dan de rechtbank is de Afdeling evenwel van oordeel dat een aanwijzing als hier aan de orde in strijd is met artikel 6.5 van het Bor en derhalve onverbindend is. Gelet op de tekst van artikel 6.5, derde lid, van het Bor dient de gemeenteraad categorieën van gevallen aan te wijzen waarin een verklaring niet is vereist. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen in de uitspraak van 27 augustus 2014 in zaak nr. 201310261/1/A1 (www.raadvanstate.nl) kan een besluit dat inhoudt dat een verklaring van geen bedenkingen nooit is vereist, zoals de onderhavige algemene verklaring van geen bedenkingen, niet worden aangemerkt als een aanwijzing van een categorie van gevallen. Daarnaast kan de bevoegdheid tot het maken van uitzonderingen als bedoeld in het derde lid van artikel 6.5 van het Bor naar zijn aard niet worden gebruikt om de hoofdregel, als neergelegd in het eerste lid van dit artikel, geheel te omzeilen.

Gelet op het voorgaande is, nu het besluit van 2 december 2010 onverbindend is, een verklaring van geen bedenkingen ingevolge artikel 6.5, eerste lid, van het Bor voor het project vereist. Nu deze niet is verleend, was het college niet bevoegd om met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, onder a, onder 3°, van de Wabo omgevingsvergunning te verlenen. De rechtbank heeft dit niet onderkend.

Scan nummer 1 van 1 - Scanpagina 8 van 44

1.1 Inkomende post - 13412



Het betoog slaagt.

*De door de rechtbank geconstateerde gebreken*

12. Roza en anderen betogen dat de rechtbank ten onrechte gebruik heeft gemaakt van de bevoegdheid als bedoeld in artikel 8:51a, eerste lid, van de Awb, gelet op de ernst van de geconstateerde gebreken, alsmede de omstandigheid dat dit niet heeft geleid tot een spoedige finale geschilbeslechting waartoe het instrument van de bestuurlijke lus dient. In dat kader wijzen zij er op dat de zaak ten tijde van de tussenuitspraak van 29 april 2014 reeds anderhalf jaar aanhangig was bij de rechtbank. Roza en anderen voeren voorts aan dat door het toepassen van twee bestuurlijke lussen derden onevenredig worden benadeeld.

12.1. Ingevolge artikel 8:41a van de Algemene wet bestuursrecht beslecht de bestuursrechter het hem voorgelegde geschil zoveel mogelijk definitief.

Ingevolge artikel 8:51a, eerste lid, kan de bestuursrechter het bestuursorgaan in de gelegenheid stellen een gebrek in het bestreden besluit te herstellen of te laten herstellen. De vorige volzin vindt geen toepassing indien belanghebbenden die niet als partij aan het geding deelnemen daardoor onevenredig worden benadeeld.

12.2. Op grond van artikel 8:41a van de Awb is de rechtbank gehouden zoveel mogelijk bij te dragen aan finale geschilbeslechting, in voorkomend geval door toepassing van artikel 8:51a, eerste lid, van de Awb.

De ingevolge artikel 8:51a, eerste lid, van de Awb aan de rechtbank toegekende bevoegdheid een zogenoemde bestuurlijke lus toe te passen is discretionair van aard. Er is geen grond voor het oordeel dat, zoals Roza en anderen betogen, de door de rechtbank geconstateerde gebreken zich niet leenden voor het toepassen van deze bevoegdheid. Dat volgt, anders dan Roza en anderen betogen, niet uit de enkele omstandigheid dat de rechtbank na het toepassen van de eerste bestuurlijke lus nog een tweede bestuurlijke lus heeft toegepast, omdat het college naar het oordeel van de rechtbank een aantal gebreken niet had hersteld. Ten tijde van de eerste tussenuitspraak heeft de rechtbank kunnen oordelen dat het aantal en de aard van de geconstateerde gebreken in de besluitvorming niet in de weg stonden aan herstel binnen een redelijke termijn door middel van een bestuurlijke lus. Er is voorts evenmin grond voor het oordeel dat belanghebbenden die niet als partij aan het geding deelnemen onevenredig zijn benadeeld door het tot tweemaal toe toepassen van de bevoegdheid als bedoeld in artikel 8:51a, eerste lid, van de Awb. De enkele stelling van Roza en anderen dat dit het geval is, omdat de belangen van derden met name met betrekking tot de herinrichting van het dorpsplein niet zijn meegenomen, is daarvoor onvoldoende. Daarbij wordt mede in aanmerking genomen dat de herinrichting van het dorpsplein als zodanig geen onderdeel uitmaakt van onderhavige omgevingsvergunning en het vergunde project na de tussenuitspraken niet is gewijzigd.

Het betoog faalt.

1.1 Inkomende post - 13412



13. Roza en anderen betogen dat de tussenuitspraken niet voldoen aan de eisen van artikel 8:80a, tweede lid, van de Awb. Daartoe voeren zij aan dat de rechtbank in de tussenuitspraken niet heeft verwoord met welke maatregelen de gebreken moeten worden hersteld.

13.1. Ingevolge artikel 8:80a, tweede lid, van de Awb vermeldt de tussenuitspraak zoveel mogelijk op welke wijze het gebrek kan worden hersteld.

13.2. Er is geen grond voor het oordeel dat de tussenuitspraken in strijd zijn met artikel 8:80a, tweede lid, van de Awb. In de tussenuitspraken zijn de gebreken in het besluit van 29 juni 2012 duidelijk omschreven. Daaruit blijkt voldoende hoe de door de rechtbank geconstateerde gebreken kunnen worden hersteld. Er is evenmin grond voor het oordeel dat de tussenuitspraken meer gemotiveerd hadden moeten worden in die zin dat, zoals Roza en anderen betogen, exact omschreven had moeten worden welke maatregelen het college diende te nemen om de geconstateerde gebreken te herstellen.

Het betoog faalt.

14. Roza en anderen betogen dat de rechtbank heeft miskend dat de tussenuitspraken geen deel uitmaken van de einduitspraak, zodat de door de rechtbank geconstateerde gebreken reeds om die reden niet zijn hersteld. Volgens Roza en anderen kan voorts worden afgevraagd in hoeverre de uitspraak van 25 september 2014 een einduitspraak is, nu in deze uitspraak onderdelen zijn opgenomen die betrekking hebben op de tussenuitspraak van 29 april 2014.

14.1. In de tussenuitspraken van 7 mei 2013 en 29 april 2014 is met betrekking tot een aantal beroepsgronden een eindoordeel gegeven. In de einduitspraak van 25 september 2014 is vervolgens aangegeven dat deze voortbouwt op de tussenuitspraken van 7 mei 2013 en 29 april 2014. Er is dan ook geen grond voor het oordeel dat de gebreken niet zijn hersteld, reeds omdat in de einduitspraak onvoldoende tot uitdrukking zou zijn gekomen dat de tussenuitspraken daarvan onderdeel uitmaken. In de einduitspraak wordt voorts terecht ingegaan op de in de tussenuitspraak van 29 april 2014 geconstateerde gebreken, nu de rechtbank diende te oordelen over de vraag of die gebreken waren hersteld.

Het betoog faalt.

15. Roza en anderen betogen dat de rechtbank heeft miskend dat het door haar in de uitspraak van 7 mei 2013 geconstateerde gebrek met betrekking tot de bergingen niet is geheeld, nu het college niet heeft aangetoond dat artikel 4, derde lid, onder b, van de planvoorschriften niet van toepassing is.

15.1. Dit betoog faalt. Op het perceel waar het project is voorzien rust de bestemming "Centrumdoeleinden". De rechtbank heeft in de uitspraak van 29 april 2014 terecht overwogen dat het college in het addendum van 16 juli 2013 nader heeft gemotiveerd dat de bergingen in overeenstemming zijn met het voor die bestemming geldende artikel 5, tweede en derde lid,

Scan nummer 1 van 1 - Scanpagina 10 van 44

1.1 Inkomende post - 13412



van de planvoorschriften. Artikel 4, derde lid, van de planvoorschriften betreft een bouwvoorschrift met betrekking tot de bestemming "Wonen" dat niet op het onderhavige project van toepassing is.

16. Roza en anderen betogen dat de rechtbank in de einduitspraak ten onrechte heeft geoordeeld dat het door haar in de tussenuitspraak van 7 mei 2013 geconstateerde gebrek met betrekking tot het standpunt van het college dat het voorziene gezondheidscentrum in overeenstemming is met de bestemming "Centrumdoeleinden", is hersteld.

16.1. Het college heeft zich in het addendum van 16 juli 2013 op het standpunt gesteld dat het voorgenomen gebruik past binnen de bestemming "Centrumdoeleinden". Het college heeft zich op het standpunt gesteld dat de gevolgen van een gezondheidscentrum voor de omgeving gelijk te stellen zijn met de bedrijfsactiviteiten die in de Staat van bedrijfsactiviteiten bij het bestemmingsplan "Kom Vuren" zijn aangeduid als categorie 1 of 2 en heeft in dit kader verwezen naar bijlage 1 bij de "VNG Brochure Bedrijven en milieuzonering" (hierna: de VNG-brochure) waarin "Artsenpraktijken, klinieken en dagverblijven" en "Apotheken en drogisterijen" zijn ingedeeld in categorie 1. Volgens hem zijn fysiotherapiepraktijken qua omgevingseffecten daarmee vergelijkbaar. Het college heeft zich voorts op het standpunt gesteld dat de verkeersaantrekkende werking noch de parkeerdruk van het totaal aantal functies gemiddeld hoger is dan die van de in het bestemmingsplan expliciet genoemde functies en dat geluid-, stank- of lichthinder zich naar verwachting niet meer zal voordoen in vergelijking met de rechtstreeks toegelaten functies.

Het door Roza en anderen aangevoerde biedt geen grond voor het oordeel dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat het college met voormelde nadere motivering het gebrek heeft hersteld.

Voor zover zij aanvoeren dat een gezondheidscentrum niet kan worden gelijkgesteld met detailhandel dan wel daarmee vergelijkbare bedrijven en de rechtbank ten onrechte de vraag of het gezondheidscentrum met detailhandel kan worden gelijkgesteld niet heeft besproken, wordt overwogen dat in artikel 5, eerste lid, aanhef onder a, van de planvoorschriften is bepaald dat op gronden met de bestemming "Centrumdoeleinden" ook bedrijven die in de Staat van bedrijfsactiviteiten zijn aangeduid als categorie 1 of 2 zijn toegestaan, alsmede bedrijven die daarmee kunnen worden gelijkgesteld wat betreft hun gevolgen voor de omgeving, niet zijnde detailhandels- en horecabedrijven. In de nadere motivering is uiteengezet dat de voorziene functies qua gevolgen voor de omgeving kunnen worden gelijkgesteld met de in de Staat van bedrijfsactiviteiten als categorie 1 en 2 aangeduide bedrijven. Dat in de planvoorschriften bij de bestemming "Maatschappelijke doeleinden" is vermeld dat die gronden zijn bestemd voor maatschappelijke voorzieningen ter zake van gezondheidszorg maakt, anders dan Roza en anderen betogen, niet dat de onderhavige functies niet zijn toegestaan op gronden met de bestemming "Centrumdoeleinden".

Voor zover Roza en anderen stellen dat niet vast staat dat de door het college genoemde SBI-codes uit bijlage 1 bij de VNG-brochure ook in de Staat van bedrijfsactiviteiten bij het bestemmingsplan staan, wordt

Scan nummer 1 van 1 - Scanpagina 11 van 44

overwogen dat ook het college zich op het standpunt stelt dat de voorziene functies niet zijn opgenomen in de Staat van bedrijfsactiviteiten. Het college stelt echter tevens dat de voorziene functies wat betreft de gevolgen voor de omgeving vergelijkbaar zijn met de bedrijven die in de Staat van bedrijfsactiviteiten als categorie 1 en 2 zijn aangemerkt. Roza en anderen hebben niet aannemelijk gemaakt dat het college zich niet op dit standpunt heeft kunnen stellen.

Voor het oordeel dat de overwegingen van de rechtbank met betrekking tot de met bedrijven van categorie 1 en 2 vergelijkbare verkeersaantrekkende werking van het onderhavige project en de inrichting van het plein tegenstrijdig zijn, bestaat, anders dan Roza en anderen betogen, voorts geen grond. De vraag of de voorziene functies binnen de bestemming "Centrumdoeleinden" passen en in dat kader of de gevolgen van deze functies voor de omgeving vergelijkbaar zijn met de in de Staat van bedrijfsactiviteiten als categorie 1 en 2 aangeduide bedrijven ziet op een ander aspect dan de vraag of na realisatie van het project in voldoende parkeergelegenheid zal zijn voorzien in welk kader de inrichting van het plein en de verkeersafwikkeling door de rechtbank aan de orde zijn gesteld.

Het betoog faalt.

17. Roza en anderen betogen dat de rechtbank ten onrechte in de uitspraak van 25 september 2014 heeft overwogen dat het geconstateerde gebrek met betrekking tot de parkeergelegenheid en de inrichting van het plein is hersteld. Roza en anderen voeren aan dat de parkeerbehoefte niet juist is berekend en dat onvoldoende vast staat dat in de benodigde parkeergelegenheid kan worden voorzien.

17.1. Het college heeft de parkeerbehoefte vanwege het project berekend op 42 parkeerplaatsen. Voor zover het de appartementen betreft, heeft het college de parkeerbehoefte berekend op 33 parkeerplaatsen en heeft het daarbij een parkeernorm van 1,5 parkeerplaats per appartement gehanteerd. Deze parkeernorm is vastgelegd in een tussen onder meer de gemeente Lingewaal en BM Projectontwikkeling gesloten overeenkomst in aansluiting op het gemeentelijke parkeerbeleid. Het door Roza en anderen aangevoerde biedt geen grond voor het oordeel dat het college de parkeernorm van 1,5 parkeerplaats per appartement niet mocht hanteren. De enkele niet toegelichte verwijzing van Roza en anderen naar hetgeen zij ter zake in beroep hebben aangevoerd, is daarvoor onvoldoende. Het college heeft de parkeerbehoefte als gevolg van het gezondheidscentrum berekend op 9 parkeerplaatsen. Roza en anderen hebben deze parkeerbehoefte niet betwist, zodat geen grond bestaat voor het oordeel dat deze parkeerbehoefte niet juist is berekend.

Het door Roza en anderen aangevoerde biedt geen grond voor het oordeel dat de rechtbank niet heeft onderkend dat het college onvoldoende heeft gemotiveerd dat in de parkeerbehoefte van 42 parkeerplaatsen kan worden voorzien en de realisatie van het project zal leiden tot onaanvaardbare parkeerhinder. Vast staat dat op het eigen terrein in 32 parkeerplaatsen is voorzien. Het college heeft zich op het standpunt gesteld dat de overige benodigde parkeerplaatsen beschikbaar zijn in de openbare ruimte, te weten op het her in te richten dorpsplein. De rechtbank heeft in

de tussenuitspraken van 7 mei 2013 en 29 april 2014 geoordeeld dat het college onvoldoende heeft gemotiveerd dat in voldoende parkeergelegenheid kan worden voorzien, gelet op de onduidelijkheid over de feitelijke inrichting van het plein. In dat kader heeft het college bij het addendum van 4 juni 2014 een definitief ontwerp van het dorpsplein na herinrichting overgelegd. In de bestaande situatie voorziet het dorpsplein in 32 parkeerplaatsen. In de nieuwe situatie zal het dorpsplein voorzien in 40 parkeerplaatsen. De rechtbank heeft in de einduitspraak van 25 september 2014 terecht overwogen dat met dit ontwerp, dat in overeenstemming is met het nieuwe bestemmingsplan "Kern Vuren", aannemelijk is dat de voorgenomen invulling van het plein ook daadwerkelijk uitvoerbaar is. Voor zover Roza en anderen zich richten tegen de herinrichting van het plein en in dat kader onder meer aanvoeren dat daarbij de verkeersafwikkeling en de gevolgen voor omwonenden en de omgeving onvoldoende zijn betrokken en geen sprake is geweest van inspraak, wordt overwogen dat de herinrichting geen onderdeel uitmaakt van onderhavige omgevingsvergunning, zodat hetgeen zij ter zake aanvoeren in deze procedure niet aan de orde is. De vraag waar het in onderhavige procedure om gaat is of het college voldoende heeft gemotiveerd dat realisatie van het project niet tot onaanvaardbare parkeerhinder leidt. In dat kader heeft het college aannemelijk gemaakt dat op het plein 40 parkeerplaatsen gerealiseerd kunnen worden. Daarvoor is, anders dan Roza en anderen betogen, niet vereist dat het ontwerp voor de herinrichting van het dorpsplein reeds definitief is. Voorts wordt in aanmerking genomen dat het onderhavige project wordt gerealiseerd op een locatie waar zich voorheen het gemeentehuis en een installatiebedrijf bevonden met een parkeerbehoefte van ongeveer 17 parkeerplaatsen. Met de realisering van 40 parkeerplaatsen op het dorpsplein na herinrichting worden 8 parkeerplaatsen toegevoegd ten opzichte van de bestaande situatie, terwijl de parkeerbehoefte die in de openbare ruimte moet worden opgelost als gevolg van het project met ongeveer 7 parkeerplaatsen afneemt. Ook wordt in aanmerking genomen dat het college er in het addendum van 16 juli 2013 op heeft gewezen dat de parkeerdruk in de gemeente laag is en er geen indicaties zijn dat er parkeerproblemen zijn in dit deel van de gemeente, hetgeen door Roza en anderen niet gemotiveerd is betwist.

Het betoog faalt.

18. Roza en anderen betogen dat de rechtbank heeft miskend dat het geconstateerde gebrek met betrekking tot de overschrijding van de voorgevelrooilijn en de maximale bouwhoogte niet is hersteld, dat onvoldoende is gemotiveerd dat de overschrijding van de voorgevelrooilijn ruimtelijk aanvaardbaar is en dat sprake is van een onvoldoende belangenafweging. Volgens hen heeft de rechtbank, gelet op de tussenuitspraak van 29 april 2014, ten onrechte ter zake terughoudend getoetst en heeft zij ten onrechte hetgeen zij over hun individuele belangen hebben aangevoerd onbesproken gelaten. Die individuele belangen betreffen in het geval van Roza en Ekelmans de inbreuk op hun privacy en in het geval van Geelhoed en Paternotte de afname van de bezonning. De Kiviet wordt volgens Roza en anderen in zijn bedrijfsbelangen geschaad door het verdwijnen van parkeerplaatsen en de verminderde bereikbaarheid. Hij kan

geen gebruik meer maken van de in het bestemmingsplan "Kern Vuren" opgenomen wijzigingsbevoegdheid ten behoeve van het realiseren van woningen met betrekking tot zijn perceel. Deze wijzigingsbevoegdheid dient te prevaleren boven de herinrichting van het plein, aldus Roza en anderen, en het college heeft dit belang niet onderkend en meegewogen. Volgens Roza en anderen heeft de rechtbank verder ten onrechte waarde gehecht aan de door het college overgelegde planschaderisicoanalyse van Stichting Adviesbureau Onroerende Zaken (hierna: SAOZ) en heeft zij voorts ten onrechte geen rekening gehouden met de uitspraak van de Afdeling van 29 mei 2013 in zaak nr. 201209277/1/R2 (www.raadvanstate.nl) met betrekking tot het bestemmingsplan "Kern Vuren".

18.1. Het college heeft zich in het nadere addendum van 4 juni 2014 op het standpunt gesteld dat met het project de voorgevelrooilijn van het naastgelegen pand wordt doorgetrokken waardoor er continuïteit in het straatbeeld wordt gecreëerd en de verschuiving van de voorgevelrooilijn voorts zodanig van omvang is dat voldoende openbare ruimte resteert om aan het gebied een goede invulling te geven. Verder heeft het college toegelicht dat bij de belangenafweging met betrekking tot de voorgevelrooilijn en de bouwhoogte is betrokken dat deze afwijkingen passen in het door het college ontwikkelde stedenbouwkundige beeld voor de locatie. In de nota van zienswijzen is vermeld dat door de beperkte ruimte en herstructureringsopgave van de gemeente voor het dorpsplein, ruimte in de hoogte moet worden gewonnen waarmee ook het dorpsplein wordt geaccentueerd. Door de teruggeplaatste vierde bouwlaag en de visuele splitsing is de massaliteit van het gebouw beperkt. Het college heeft zich voorts op het standpunt gesteld dat niet is gebleken dat de afwijking van de voorgevelrooilijn leidt tot onevenredige nadelige effecten voor belanghebbenden. Weliswaar komt de bebouwing aan de voorzijde dichter op de panden aan de overzijde van het plein dan onder het vigerende bestemmingsplan mogelijk is, maar de tussengelegen afstand blijft met 32-39 meter ruim. Het college heeft in dit kader verwezen naar de planschaderisicoanalyse van de SAOZ van oktober 2011 waarin is opgemerkt dat het project voorziet in een 4 tot 5 meter hoger gebouw op een 5 tot 9 meter geringere afstand van de panden aan de Mildijk, maar dat gelet op de resterende afstand van 32 tot 39 m de negatieve invloed daarvan op het uitzicht en de privacy van die panden, voor zover het woonruimte betreft, gering is, en voor de andere functies (winkel, bank, reisbureau, kantoor etc.) die invloed afwezig is. Het college heeft voorts verwezen naar de planschaderisicoanalyse van SAOZ, voor zover daarin is opgemerkt dat de bezonning van de panden aan de overzijde van het Dorpsplein, waaronder die van Geelhoed en Paternotte, niet wezenlijk minder wordt en dat de bezonning ten aanzien van de woningen aan de achterzijde geen relevante factor is. Aan de achterzijde ontstaat door de verschuiving van de voorgevelrooilijn volgens het college een planologische verbetering door de grotere afstand tot de bebouwing. Het college heeft zich voorts met betrekking tot de bouwhoogte in relatie tot de privacy van omwonenden, onder wie Roza en Ekelmans, op het standpunt gesteld dat omwonenden, mede gelet op de afstand tot de achterliggende woningen, niet onevenredig in hun privacy worden aangetast, nu aan de achterzijde geen verblijfsruimten

1.1 Inkomende post - 13412



zijn ontworpen, maar enkel galerijen.

Het door Roza en anderen aangevoerde biedt geen grond voor het oordeel dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat het college met voorgaande motivering het gebrek ten aanzien van de overschrijding van de voorgevelrooilijn en de maximale bouwhoogte heeft hersteld. De rechtbank heeft terecht overwogen dat het college de ruimtelijke aanvaardbaarheid van de overschrijding van de voorgevelrooilijn voldoende heeft gemotiveerd en de belangenafweging met betrekking tot de overschrijding van de voorgevelrooilijn en de maximale bouwhoogte inzichtelijk heeft gemaakt. De Afdeling is van oordeel dat de rechtbank de belangenafweging op dit punt niet onredelijk heeft kunnen achten.

Dat de rechtbank de specifieke belangen van Roza en anderen niet heeft benoemd in de desbetreffende overwegingen van de einduitspraak van 25 september 2014 neemt niet weg dat het college in het nadere addendum van 4 juni 2014 op de specifieke belangen van Roza, Ekelmans, Geelhoed en Paternotte is ingegaan, welk addendum door de rechtbank is betrokken in haar uitspraak. De rechtbank heeft voorts de door het college gemaakte belangenafweging, gelet op de discretionaire bevoegdheid van het college, terecht terughoudend getoetst. Het door Roza en anderen in hoger beroep aangevoerde biedt geen grond voor het oordeel dat de rechtbank niet heeft onderkend dat deze belangenafweging onredelijk is. Roza en anderen hebben in hoger beroep de nadere motivering van het college met betrekking tot de wijze waarop de belangen van Roza, Ekelmans, Geelhoed en Paternotte zijn betrokken niet gemotiveerd betwist. De enkele stelling dat hun belangen zouden moeten prevaleren en de enkele stelling dat de planschaderisicoanalyse een andere toets betreft dan de onderhavige zijn onvoldoende om de standpunten van het college te weerleggen. Voor het oordeel dat de wijzigingsbevoegdheid die voor het perceel van De Kiviet geldt, zou moeten prevaleren boven de realisering van het project bestaat voorts geen grond. Dat er feitelijk te weinig ruimte is om ter plaatse van dat perceel nog woningen te realiseren als gevolg van het verschuiven van de voorgevelrooilijn is daarvoor onvoldoende. Voor zover Roza en anderen wijzen op het belang van De Kiviet in verband met het verdwijnen van parkeerplaatsen betreft het de herinrichting van het dorpsplein die als zodanig geen onderdeel uitmaakt van de omgevingsvergunning. Voor zover Roza en anderen verwijzen naar de uitspraak van de Afdeling van 29 mei 2013 wordt overwogen dat die uitspraak het bestemmingsplan "Kern Vuren" betrof en uit het oordeel in die uitspraak dat de motivering met betrekking tot voorgevelrooilijn en de bouwhoogte in dit bestemmingsplan onvoldoende was, niet volgt dat de onderhavige omgevingsvergunning, waaraan een andere motivering ten grondslag ligt, op het punt van de voorgevelrooilijn en bouwhoogte onvoldoende is gemotiveerd.

Het betoog faalt.

19. Roza en anderen betogen dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat het gebrek met betrekking tot het aantal woningen deels is hersteld. Volgens hen heeft de rechtbank miskend dat het bestemmingsplan "Kom Vuren" niet toelaat dat het daarin genoemde maximum aantal woningen wordt overschreden. Roza en anderen betogen verder dat de rechtbank in dit kader ook de relevantie van de uitspraak van de Afdeling

1.1 Inkomende post - 13412



van 29 mei 2013 met betrekking tot het bestemmingsplan "Kern Vuren" voor onderhavige zaak heeft miskend. Uit deze uitspraak volgt volgens hen dat de behoefte aan de voorziene woningen en de economische uitvoerbaarheid van het project onvoldoende zijn gemotiveerd. Met betrekking tot de economische uitvoerbaarheid voeren zij voorts aan dat niet aannemelijk is gemaakt dat het gezondheidscentrum en enkele appartementen zijn verhuurd of verkocht. Volgens Roza en anderen heeft de rechtbank verder miskend dat het college niet heeft gemotiveerd waarom het afwijken van het bestemmingsplan met betrekking tot het aantal woningen aangewezen en planologisch aanvaardbaar is en het geen belangenafweging heeft gemaakt. Verder is het volgens hen feitelijk onjuist dat het college, zoals is vermeld in het nadere addendum van 4 juni 2014, niet op de hoogte was van andere voldoende concrete ontwikkelingen of bouwinitiatieven, gelet op de plannen van De Kiviet om woningen te realiseren.

Roza en anderen betogen verder dat de rechtbank ten onrechte met betrekking tot het geconstateerde gebrek ten aanzien van het aantal woningen uiteindelijk zelf in de zaak heeft voorzien nadat ter zake reeds tweemaal toepassing was gegeven aan de bevoegdheid als bedoeld in artikel 8:51a, eerste lid, van de Awb. Daartoe voeren zij onder meer aan dat na de eerste bestuurlijke lus vast stond dat het college niet bereid was de omgevingsvergunning aan te passen. Roza en anderen voeren voorts aan dat de omgevingsvergunning geen gebonden beschikking betreft en het college een belangenafweging diende te maken, zodat de rechtbank niet bevoegd was om zelf in de zaak te voorzien. Volgens hen heeft de rechtbank de beslissing om zelf in de zaak te voorzien voorts ten onrechte niet gemotiveerd.

19.1. De rechtbank heeft in de tussenuitspraak van 7 mei 2013 overwogen dat ingevolge artikel 5 van de planvoorschriften het toegestane aantal woningen binnen de bestemming "Centrumdoeleinden" is beperkt tot 22 en dat, nu binnen deze bestemming op het perceel Dorpsstraat 2 al een appartementencomplex is gerealiseerd, door realisering van het project het ingevolge het bestemmingsplan toegestane maximale aantal woningen wordt overschreden. Nu in de ruimtelijke onderbouwing noch het besluit van 29 juni 2012 wordt ingegaan op deze afwijking van het bestemmingsplan is het besluit van 29 juni 2012 onvoldoende gemotiveerd volgens de rechtbank. Met betrekking tot het betoog van Roza en anderen over de economische uitvoerbaarheid van het project heeft de rechtbank overwogen dat nu het gezondheidscentrum reeds geheel is verhuurd en 16 van de 22 appartementen zijn verkocht er geen reden is om aan de economische uitvoerbaarheid te twijfelen. Verder heeft zij overwogen dat het aantal woningen ruimschoots valt binnen de naar aanleiding van de economische crisis bijgestelde doelstelling van de gemeente met betrekking tot het aantal te bouwen woningen.

Het college heeft in het addendum van 16 juli 2013 onder verwijzing naar de wijzigingsbevoegdheid als bedoeld in artikel 5, achtste lid, aanhef en onder b, van de planvoorschriften gemotiveerd dat de planwetgever uitdrukkelijk het oog heeft gehad op de toevoeging van woningen in het plangebied tot boven het maximum van 22 woningen en onderhavige toevoeging van 22 woningen past binnen het vigerende

Scan nummer 1 van 1 - Scanpagina 16 van 44

1.1 Inkomende post - 13412



woonbeleid van de gemeente dat onder meer uitgaat van 345 te bouwen woningen tot 2020.

In de tussenuitspraak van 29 april 2014 heeft de rechtbank overwogen dat het college in het nadere addendum van 16 juli 2013 heeft gemotiveerd dat door middel van een omgevingsvergunning op grond van artikel 2.12, eerste lid, aanhef en onder a, onder 3°, van de Wabo ook met betrekking tot het aantal woningen kan worden afgeweken van het bestemmingsplan. De rechtbank heeft met betrekking tot de stelling van Roza en anderen, onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling van 29 mei 2013 in zaak nr. 201209277/1/R2, dat het project economisch niet uitvoerbaar is overwogen dat deze uitspraak zag op het bestemmingsplan "Kern Vuren", dat voor herhaalde toepassing vatbaar is, en zag op het hele plangebied. Voorts heeft de rechtbank verwezen naar de overweging in de tussenuitspraak van 7 mei 2013 met betrekking tot de economische uitvoerbaarheid van het project en overwogen dat zij geen reden ziet hier van terug te komen. De rechtbank heeft voorts overwogen dat het college weliswaar voldoende heeft gemotiveerd dat ook met betrekking tot het aantal woningen kan worden afgeweken van het bestemmingsplan, maar het college niet heeft gemotiveerd waarom dat hier is aangewezen en het heeft verzuimd om met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, aanhef en onder a, onder 3°, van de Wabo alsnog (expliciet) vergunning te verlenen om af te wijken van het bestemmingsplan wat betreft het aantal woningen. De rechtbank heeft er in de tussenuitspraak op gewezen dat zij eenmaal de mogelijkheid biedt om de gebreken te herstellen en dat, indien de gebreken in de ogen van de rechtbank niet worden hersteld, zij vervolgens zal proberen zoveel mogelijk zelf in de zaak te voorzien.

Het college heeft zich in het addendum van 4 juni 2014 op het standpunt gesteld dat het diende te beslissen op de ingediende aanvraag om omgevingsvergunning, het project niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening, nu het past binnen het woonbeleid van de gemeente en ruimtelijk aanvaardbaar is, het bouwplan ook past binnen de ruimtelijke en stedenbouwkundige visie van de gemeente op de ontwikkeling van de Dorpsstraat waarin voor de zuidzijde van het plein een appartementencomplex is voorzien, dat het om deze ontwikkeling te kunnen verwezenlijken noodzakelijk is om af te wijken van het ingevolge het bestemmingsplan maximale toegestane aantal woningen, het college niet bekend is met andere voldoende concrete ontwikkelingen die aan vergunningverlening voor het project in de weg staan, de afwijking van het toegestane aantal woningen planologisch aanvaardbaar is en er geen redenen zijn geen medewerking te verlenen aan het project. Het college heeft zich op het standpunt gesteld dat de afwijking van het maximale aantal woningen reeds is vergund en dat het geen aanleiding ziet, ook niet naar aanleiding van de tussenuitspraak van de rechtbank van 29 april 2014, om op dit punt een nieuw besluit over de aanvraag te nemen.

In de einduitspraak van 25 september 2014 heeft de rechtbank overwogen dat het college alsnog blijk heeft gegeven van het bestaan van mogelijk andere belangen, dat het college de ruimtelijke aanvaardbaarheid van het aantal woningen heeft onderzocht, dat het college de betrokken belangen heeft gewogen en dat het doorslaggevend heeft geacht dat het project voldoet aan de geldende stedenbouwkundige en volkshuisvestelijke

Scan nummer 1 van 1 - Scanpagina 17 van 44

1.1 Inkomende post - 13412



kaders. De rechtbank heeft geoordeeld dat het college daarmee voldoende heeft gemotiveerd waarom het afwijken van het bestemmingsplan met betrekking tot het aantal woningen aangewezen is. De rechtbank heeft overwogen dat het de beslissing van het college om medewerking te verlenen aan het project niet onredelijk acht. Nu het college echter wederom heeft geweigerd om met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, aanhef en onder a, onder 3°, van de Wabo expliciet omgevingsvergunning te verlenen voor het afwijken van het bestemmingsplan wat betreft het aantal woningen, heeft de rechtbank het besluit van 29 juni 2012 in zoverre vernietigd en op dit punt zelf in de zaak voorzien.

19.2. Het door Roza en anderen aangevoerde biedt geen grond voor het oordeel dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat het geconstateerde gebrek met betrekking tot de overschrijding van het maximaal toegestane aantal woningen met het addendum van 16 juli 2013 en het nadere addendum van 4 juni 2014 deels is hersteld. Daartoe wordt als volgt overwogen.

Het college heeft met het addendum van 16 juli 2013 en het nadere addendum van 4 juni 2014 voldoende gemotiveerd, onder meer onder verwijzing naar de bedoeling van de planwetgever blijkens de wijzigingsbevoegdheid in artikel 5, achtste lid, van de planvoorschriften en het woonbeleid van de gemeente, dat de toevoeging van 22 woningen niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening. Voorts heeft het gemotiveerd uiteengezet waarom het geen redenen ziet om medewerking te weigeren. Voor zover Roza en anderen wijzen op de uitspraak van de Afdeling van 29 mei 2013 met betrekking tot het nieuwe bestemmingsplan "Kern Vuren", volgt daaruit niet dat de behoefte aan de voorziene 22 woningen of de economische uitvoerbaarheid van het project niet voldoende is gemotiveerd. De rechtbank heeft terecht overwogen dat het in die zaak aan de orde zijnde bestemmingsplan "Kern Vuren", in tegenstelling tot onderhavige omgevingsvergunning, voor herhaalde toepassing vatbaar is. Onder meer om die reden, als ook de omstandigheid dat het plan in meer en andersoortige woningen voorzag dan onderhavige omgevingsvergunning, is in de uitspraak van 29 mei 2013 geoordeeld dat de verwijzing naar onderhavige ruimtelijke onderbouwing van de omgevingsvergunning onvoldoende was om de behoefte aan de in het plan voorziene woningen te onderbouwen. Hieruit volgt dan ook niet dat de woonbehoefte met betrekking tot de onderhavige omgevingsvergunning of de economische uitvoerbaarheid van het project onvoldoende zouden zijn gemotiveerd. Het college heeft nader voldoende gemotiveerd dat er behoefte is aan de voorziene woningen. Dat De Kiviet ook plannen heeft, dan wel had, om woningen te bouwen, doet daaraan, wat daar verder van zij, niet af, nog daargelaten dat niet is gebleken van concrete bouwplannen van De Kiviet. Voor zover Roza en anderen met betrekking tot de economische uitvoerbaarheid van het project wijzen op de huidige stand van zaken met betrekking tot de huur- en koopcontracten wordt voorts overwogen dat dit, wat daar verder van zij, geen betrekking heeft op de situatie ten tijde van belang, te weten de einduitspraak van de rechtbank van 25 september 2014, zodat daaruit niet volgt dat de rechtbank ten onrechte geen aanleiding heeft gezien voor het oordeel dat de economische uitvoerbaarheid van het project onvoldoende is gewaarborgd.

Scan nummer 1 van 1 - Scanpagina 18 van 44

1.1 Inkomende post - 13412



De omstandigheid dat door het college noch door BM Projectontwikkeling huur- of koopcontracten zijn overgelegd, is evenmin voldoende voor een dergelijk oordeel.

19.3. Ingeval een besluit wordt vernietigd, dient de rechtbank de mogelijkheden van finale beslechting van het geschil te onderzoeken, waarbij onder meer aan de orde is of er aanleiding is om met toepassing van artikel 8:72, derde lid, van de Awb de rechtsgevolgen van het besluit in stand te laten dan wel met toepassing van artikel 8:72, vierde lid, van de Awb zelf in de zaak te voorzien. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 26 maart 2008 in zaak nr. 200705490/1; www.raadvanstate.nl), is daarvoor, anders dan Roza en anderen betogen, niet vereist dat nog slechts één beslissing mogelijk is. Uit een oogpunt van proceseconomie kan het aangewezen zijn te bepalen dat de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit in stand blijven, indien het bestuursorgaan vasthoudt aan het besluit, voor zover het die rechtsgevolgen betreft, en alsnog het gebrek aan dat besluit is hersteld en de andere partijen zich daarover in voldoende mate hebben kunnen uitlaten. Daarbij is beslissend of de inhoud van het vernietigde besluit na het alsnog verrichte onderzoek en de kenbaar gemaakte motivering de rechterlijke toets kan doorstaan. Zoals de Afdeling voorts eerder heeft overwogen (uitspraak van 9 februari 2011 in zaak nr. 201005324/1/H2) is zelf in de zaak voorzien evenwel niet mogelijk, indien dat de rechter noopt tot een oordeel over een aangelegenheid waarover partijen zich in de procedure niet of onvoldoende hebben uitgelaten en daartoe ook geen aanleiding bestond.

De rechtbank heeft zelf in de zaak voorziend bepaald dat de omgevingsvergunning wordt geacht tevens te zijn verleend voor de afwijking van het bestemmingsplan wat betreft het aantal woningen. Het college had reeds met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, aanhef en onder a, onder 3°, van de Wabo omgevingsvergunning voor het project verleend en heeft voorts in beroep alsnog voldoende gemotiveerd waarom het medewerking wil verlenen aan het verlenen van omgevingsvergunning voor het aantal woningen en het afwijken van het bestemmingsplan op dit punt . Nu derhalve sprake was een motiveringsgebrek en niet van een nog te nemen beslissing heeft de rechtbank ten onrechte zelf in de zaak voorzien. Partijen hebben zich in voldoende mate kunnen uitlaten over de nadere motivering van het college. De Afdeling zal, gelet hierop, in de einduitspraak bepalen dat de rechtsgevolgen van het besluit van 29 juni 2012 in zoverre in stand blijven.

Het betoog slaagt.

20. Roza en anderen betogen dat de rechtbank ten onrechte de rechtsgevolgen van het besluit van 29 juni 2012 voor zover het de geconstateerde gebreken met betrekking tot de bergingen, het standpunt van het college dat het voorziene gezondheidscentrum in overeenstemming is met de bestemming "Centrumdoeleinden", de overschrijding van de voorgevelrooilijn en de maximale bouwhoogte en de parkeergelegenheid betreft, in stand heeft gelaten. Volgens hen heeft de rechtbank deze beslissing ten onrechte niet gemotiveerd.

1.1 Inkomende post - 13412



20.1. Uit hetgeen hiervoor is overwogen onder 15.1, 16.1, 17.1 en 18.1 volgt dat de rechtbank terecht heeft overwogen dat de door haar geconstateerde gebreken, met uitzondering van het gebrek ten aanzien van het aantal woningen, met de nadere motiveringen van 16 juli 2013 en 4 juni 2014 zijn hersteld. Onder verwijzing naar hetgeen hiervoor onder 19.3 is overwogen wordt voorts in aanmerking genomen dat partijen zich in voldoende mate hebben kunnen uitlaten over de nadere motiveringen van het college. Dit brengt met zich dat de rechtbank in zoverre de rechtsgevolgen van het besluit van 29 juni 2012 in stand heeft kunnen laten.

Het betoog faalt.

21. Roza en anderen hebben voor het overige volstaan met een niet toegelichte verwijzing naar een aantal punten die zij in beroep zouden hebben aangevoerd waaraan de rechtbank ten onrechte voorbij zou zijn gegaan. Nu zij niet hebben toegelicht op welke beroepsgronden de rechtbank niet is ingegaan, kan dit reeds daarom niet leiden tot het door hen beoogde doel.

22. Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen onder 11.2 is de conclusie dat het besluit van 29 juni 2012 is genomen in strijd met artikel 6.5 van het Bor en 3:46 van de Awb.

23. De Afdeling ziet in het belang van een spoedige beëindiging van het geschil aanleiding het college op de voet van artikel 8:51d van de Awb op te dragen het in het besluit van 29 juni 2012 geconstateerde gebrek binnen acht weken te herstellen door een nieuw besluit te nemen en dat op de wettelijk voorgeschreven wijze bekend te maken. Om het gebrek te herstellen dient te worden voldaan aan artikel 6.5, eerste lid, van het Bor. Het college hoeft geen toepassing te geven aan afdeling 3.4 van de Awb.

24. In de einduitspraak zal worden beslist over de proceskosten en vergoeding van het betaalde griffierecht.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

draagt het college van burgemeester en wethouders van Lingewaal op om binnen acht weken na de verzending van deze tussenuitspraak met inachtneming van hetgeen daarin is overwogen:

1. het besluit van 29 juni 2012 te herstellen op een wijze als bedoeld in rechtsoverweging 23;
2. de uitkomst aan de Afdeling en partijen mede te delen en het nieuwe besluit op de wettelijk voorgeschreven wijze bekend te maken.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillessen, voorzitter, en mr. B.J. van Ettekoven en mr. G.M.H. Hoogvliet, leden, in tegenwoordigheid van mr. M. Kos, griffier.

w.g. Van der Beek-Gillessen
voorzitter

w.g. Kos
griffier

Uitgesproken in het openbaar op 8 juli 2015

580.
Verzonden: 8 juli 2015

27

# uitspraak

**RECHTBANK GELDERLAND**

Team bestuursrecht
Zittingsplaats Arnhem

registratienummers: AWB 12/3942, 12/4090, 12/4091, 12/4171 en 12/4172

**tussenuitspraak ingevolge artikel 8:80a van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)**
**van** 07 MEI 2013
inzake

1. **W.J. de Kiviet**, vertegenwoordigd door mr. R.G. Degenaar,
2. **H.M. Ekelmans**, vertegenwoordigd door mr. J.H. Hartman,
3. **P.C. Roza**, vertegenwoordigd door mr. J.H. Hartman,
4. **M. Paternotte**, vertegenwoordigd door mr. J.H. Hartman,
5. **J.P. Geelhoed**, vertegenwoordigd door mr. J.H. Hartman,

eisers, allen wonend te Vuren,

tegen

**het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Lingewaal**, verweerder,

alsmede

**BM Projectontwikkeling BV**, partij ex artikel 8:26 van de Awb (vergunninghoudster), te Hardinxveld-Giessendam.

## 1. Aanduiding bestreden besluit

Besluit van verweerder van 29 juni 2012.

## 2. Procesverloop

Verweerder heeft bij besluit van 29 juni 2012, verzonden op 2 juli 2012, omgevingsvergunning verleend voor de activiteiten bouwen en afwijken van het bestemmingsplan ten behoeve van het oprichten van een appartementengebouw op het perceel Dorpsstraat 10 t/m 32 te Vuren.

Tegen dit besluit hebben eisers afzonderlijk beroep ingesteld en door verweerder is een verweerschrift ingediend. Naar deze en de overige door partijen ingebrachte stukken wordt hier kortheidshalve verwezen.

Bij uitspraak van 11 oktober 2012 heeft de voorzieningenrechter van deze rechtbank het bestreden besluit geschorst.

Het beroep is behandeld ter zitting van de meervoudige kamer van de rechtbank van 5 maart 2013. Eiser sub 1 is aldaar verschenen, bijgestaan door mr. R.G. Degenaar. Eisers sub 3 en 4

1.1 Inkomende post - 13412



zijn eveneens verschenen, bijgestaan door mr. J.H. Hartman, die tevens eisers sub 2 en 5 vertegenwoordigt. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. M.A. van Werkhoven en mr. D.J. Korbijn, alsmede door E.T.H.M. van Sambeek, wethouder. Namens de vergunninghoudster is mr. A. Dekwaadsteniet verschenen.

## 3. Overwegingen

3.1 Het bouwplan waarvoor vergunninghoudster een omgevingsvergunning heeft aangevraagd, behelst het oprichten van een appartementencomplex met 22 appartementen, met een zorgcentrum op de begane grond. Ingevolge het ter plaatse geldende bestemmingsplan "Kom Vuren" heeft het betreffende perceel de bestemming "Centrumdoeleinden". Niet in geschil is dat het bouwplan in strijd is met deze bestemming. Verweerder heeft in het bestreden besluit geconcludeerd de gemeenteraad een algemene verklaring van geen bedenkingen heeft afgegeven en dat het bouwplan is voorzien van een goede ruimtelijke onderbouwing, opgesteld door Witteveen+Bos, zodat hij aanleiding ziet met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, aanhef en onder a, ten derde, van de Wabo in afwijking van het bestemmingsplan omgevingsvergunning te verlenen voor het bouwplan. De met de aldus verleende omgevingsvergunning toegestane afwijkingen van het bestemmingsplan betreffen de voorgevelrooilijn en de maximale bouwhoogte.

3.2 Eisers komen op tegen het besluit waarbij de omgevingsvergunning is gehandhaafd. De rechtbank zal, voor zover nodig, in de hierna volgende overwegingen op de argumenten van eisers ingaan.

3.3 Eisers hebben aangevoerd dat de gemeenteraad in strijd met de wet een algemene verklaring van geen bedenkingen heeft afgegeven voor de gevallen als bedoeld in artikel 2.12, eerste lid, sub a, ten derde, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (hierna: de Wabo), zodat verweerder niet bevoegd was de onderhavige omgevingsvergunning te verlenen. De rechtbank overweegt hieromtrent als volgt.

In artikel 6.5, eerste lid, van het Besluit omgevingsrecht (hierna: het Bor), voor zover hier van belang, is bepaald dat de omgevingsvergunning waarbij met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, onder a, ten derde, van de Wabo wordt afgeweken van het bestemmingsplan, niet wordt verleend dan nadat de gemeenteraad heeft verklaard dat hij daartegen geen bedenkingen heeft. In het derde lid is voorts bepaald dat de gemeenteraad categorieën van gevallen kan aanwijzen waarin een verklaring niet is vereist.

De rechtbank is met verweerder van oordeel dat ook één allesomvattende categorie is aan te merken als een categorie van gevallen als bedoeld in artikel 6:5, derde lid, van het Bor, zodat de rechtbank geen grond ziet voor het oordeel dat de algemene verklaring van geen bedenkingen strijdig is met de wet. Met verweerder is de rechtbank verder van oordeel dat de algemene verklaring van geen bedenkingen van de gemeenteraad een algemeen verbindend voorschrift is en dat deze conform artikel 139 van de Gemeentewet is gepubliceerd. Gelet hierop was verweerder bevoegd was tot het verlenen van de omgevingsvergunning.

3.4 De beroepsgronden die zijn aangevoerd met betrekking tot de sloop van de opstallen zijn ter zitting ingetrokken, zodat die gronden geen bespreking meer behoeven.

3.5 De rechtbank overweegt verder vast dat de Crisis- en herstelwet (Chw) op het bestreden besluit van toepassing is. Ingevolge artikel 1.1, aanhef en onder a, van de Chw, is

Scan nummer 1 van 1 - Scanpagina 23 van 44

1.1 Inkomende post - 13412



immers afdeling 2 van hoofdstuk 1 van toepassing op alle besluiten die krachtens enig wettelijk voorschrift zijn vereist voor de ontwikkeling of verwezenlijking van de in bijlage I bij deze wet bedoelde categorieën ruimtelijke en infrastructurele projecten dan wel voor de in bijlage II bij deze wet bedoelde ruimtelijke en infrastructurele projecten. Onderhavig bouwplan valt onder de in bijlage II bedoelde projecten.

In tegenstelling tot hetgeen namens eisers is betoogd, doet daaraan niet af dat de toepasselijkheid van de wet niet kenbaar is gemaakt in het bestreden besluit. De rechtbank verwijst in dit verband naar de wetsgeschiedenis (Kamerstukken II 2009/10, 32 127, nr. 127, p. 2):

> "Hetgeen regeling vindt in de artikelen 10 en 11 betreft niet het verduidelijken van de status van een zogenoemd Chw-besluit. Een besluit is een Chw-besluit of het is niet een Chw-besluit. Maar als een besluit een Chw-besluit is, is het van belang dat die status als het ware in één oogopslag duidelijk is voor degenen die met zo'n besluit gaan werken, bijvoorbeeld in de sfeer van bezwaar en beroep; bijvoorbeeld omdat zij te maken krijgen met een kortere behandeltermijn. Het is dus in het belang van een goede uitvoering van de Chw dat deze behandelaars zo spoedig en eenvoudig mogelijk op de hoogte raken van die status. Juist met het oog op dit belang maakt artikel 5.1 van de Chw het mogelijk op amvb-niveau regels te stellen als nu is gedaan in de artikelen 10 en 11. De bepalingen zijn in ambtelijk overleg met de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State tot stand gekomen."

3.6 Ingevolge artikel 1.9 van de Chw vernietigt de administratieve rechter een besluit niet op de grond, dat het in strijd is met een geschreven of ongeschreven rechtsregel of een algemeen rechtsbeginsel, indien deze regel of dit beginsel kennelijk niet strekt tot bescherming van de belangen van degene die zich daarop beroept. Deze bepaling wordt ook aangeduid als de relativiteitseis.

3.7 Gelet op deze relativiteitseis overweegt de rechtbank dat het bepaalde over de uitvoerbaarheid in artikel 3.1.2 van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) niet strekt tot bescherming van belangen van eisers, zodat hetgeen zij daaromtrent hebben aangevoerd niet tot vernietiging van het bestreden besluit kan leiden. Hetzelfde geldt naar het oordeel van de rechtbank voor het beroep van eisers op artikel 3.3.1 van het Bro, nu dat artikel geluidsnormen bevat die niet strekken tot bescherming van de belangen van eisers, zodat ook dit beroep afstuit op de relativiteitseis.

3.8 Voorts volgt de rechtbank niet het betoog van eisers dat artikel 2:4 van de Awb is geschonden doordat verweerder Witteveen+Bos heeft ingeschakeld voor het opstellen van de zienswijzennota, terwijl Witteveen+Bos eerder ook al de ruimtelijke onderbouwing voor het bouwplan had opgesteld. De rechtbank neemt daarbij in aanmerking dat de opdracht aan Witteveen+Bos voor het opstellen van de ruimtelijke onderbouwing is verleend door vergunninghoudster en dat die opdracht was afgerond voordat verweerder opdracht gaf tot het opstellen van de zienswijzennota. Verweerder heeft bovendien een eigen afweging gemaakt ten aanzien van de ingediende zienswijzen. De rechtbank heeft voorts geen aanknopingspunten gevonden voor het oordeel dat de zienswijzennota bevooroordeeld is opgesteld.

3.9 De rechtbank stelt voorts vast dat, anders dan door eisers is aangevoerd, het bouwplan wel degelijk door de brandweer is goedgekeurd.

Scan nummer 1 van 1 - Scanpagina 24 van 44

1.1 Inkomende post - 13412



3.10 Eisers hebben aangevoerd dat de ruimtelijke onderbouwing niet voldoet aan de eisen die daaraan mogen worden gesteld ingevolge artikel 3.1.6 van het Bro, omdat verschillende onderbouwingen en onderzoeken ontbreken. De rechtbank is van oordeel dat deze beroepsgrond feitelijke grondslag mist, aangezien in de ruimtelijke onderbouwing de relevante planologische aspecten worden belicht.

3.11 Eisers hebben voorts de economische uitvoerbaarheid van het bouwplan in twijfel getrokken. Nu het zorgcentrum reeds geheel is verhuurd en er 16 van de 22 appartementen zijn verkocht, ziet de rechtbank geen reden om aan de economische uitvoerbaarheid te twijfelen. De stelling van eisers dat er onvoldoende cijfers beschikbaar zijn met betrekking tot de concrete woningbehoefte volgt de rechtbank niet, nu verweerder in samenwerking met omringende gemeenten de woningbehoefte in kaart heeft gebracht en naar aanleiding daarvan een doelstelling heeft gesteld ten aanzien van het te bouwen aantal woningen. Dit aantal is naar aanleiding van de economische crisis naar beneden bijgesteld en het aantal van 22 te bouwen appartementen valt ruimschoots binnen die bijgestelde doelstelling.

3.12 Eisers betogen voorts dat de in het bouwplan voorziene bergingen strijdig zijn met artikel 4, derde lid, onder b, van het bestemmingsplan, omdat deze bergingen zijn voorzien op circa 1,3 meter van de erfgrens terwijl het bestemmingsplan een minimale afstand van 3 meter voorschrijft.
Verweerder heeft hiertegen aangevoerd dat bergingen in artikel 5, eerste lid, van de planvoorschriften onder de bestemming "Centrumdoeleinden" zijn toegestaan. Nu uit de stukken echter niet is af te leiden dat ter plaatse artikel 4 van de planvoorschriften niet van toepassing is, heeft verweerder met de verwijzing naar artikel 5 van de planvoorschriften ten aanzien van de bergingen bij de appartementen onvoldoende gemotiveerd dat deze conform het bouwplan ter plaatse zijn toegestaan.

3.13 Blijkens artikel 5 van de bestemmingsplanvoorschriften wordt het toegestane aantal woningen binnen de bestemming "Centrumdoeleinden" beperkt tot 22. Het bouwplan voorziet in 22 woningen. Nu ter zitting is gebleken dat binnen dezelfde bestemming aan de Dorpsstraat 2 al een appartementencomplex is gerealiseerd, staat vast dat door onderhavig bouwplan dit bestemmingsplanvoorschrift wordt overtreden. Deze afwijking van het bestemmingsplan is echter niet bezien in de ruimtelijke onderbouwing en ook in de verleende omgevingsvergunning niet toegestaan. Het bestreden besluit is derhalve ook in zoverre onvoldoende gemotiveerd.

3.14 Ten aanzien van het zorgcentrum dat in het bouwplan is voorzien, heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat dit in overeenstemming is met de bestemming "Centrumdoeleinden" zoals omschreven in artikel 5, eerste lid, van de planvoorschriften. Daartoe heeft verweerder gesteld dat het zorgcentrum te scharen valt onder detailhandel, dan wel onder bedrijven die in de van de planvoorschriften deel uitmakende Staat van bedrijfsactiviteiten zijn aangeduid als categorie 1 of 2, danwel daarmee kunnen worden gelijkgesteld wat betreft hun gevolgen voor de omgeving.

De rechtbank volgt verweerder niet in zijn standpunt dat een zorgcentrum, waar blijkens de stukken en het verhandelde ter zitting onder meer een huisarts en een fysiotherapeut voorzien zijn, gelijk te stellen valt met detailhandel. Verder overweegt de rechtbank dat de bedoelde Staat van bedrijfsactiviteiten zich niet bij de stukken bevindt, zodat niet valt na te gaan of het zorgcentrum daarin onder categorie 1 of 2 wordt genoemd. Ook heeft verweerder wel gesteld maar niet nader onderbouwd dat het zorgcentrum, wat betreft de gevolgen voor de omgeving,

Scan nummer 1 van 1 - Scanpagina 25 van 44

1.1 Inkomende post - 13412



daarmee kan worden gelijkgesteld. Derhalve is de rechtbank van oordeel dat verweerder onvoldoende heeft gemotiveerd dat sprake is van een vorm van gebruik die onder de bestemming "Centrumdoeleinden" valt.

3.15 Ten aanzien van de parkeerplaatsen ten behoeve van de woningen heeft verweerder een norm van 1,5 parkeerplaats per appartement gehanteerd. Mede gezien het Parkeerbeleid 2011 acht de rechtbank deze norm niet onjuist of onredelijk. Uit voornoemde parkeernorm volgt dat ten behoeve van de 22 appartementen 33 parkeerplaatsen benodigd zijn. Uit de stukken blijkt voorts dat ten behoeve van het zorgcentrum 9 parkeerplaatsen benodigd zijn. Het bouwplan voorziet echter in 32 parkeerplaatsen. Ter zitting heeft verweerder erkend dat voor deze ontbrekende parkeerplaatsen geen ontheffing van de Bouwverordening is verleend. De rechtbank is, onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 21 januari 2009, LJN: BH0421, echter van oordeel, dat de aard van de procedure als bedoeld in artikel 12, eerste lid, onder a, ten derde, van de Wabo met zich brengt dat het bepaalde in artikel 2.5.30 van de Bouwverordening moet wijken voor hetgeen met de vrijstelling mogelijk is gemaakt, nu in de ruimtelijke onderbouwing het tekort aan parkeerplaatsen is onderkend en dit tekort in de afweging van de belangen onder voorwaarden is aanvaard.

Voorts overweegt de rechtbank dat verweerder blijkens de stukken en de toelichting ter zitting ten aanzien van de ontbrekende parkeerplaatsen, die met name nodig zijn voor het zorgcentrum, het voornemen heeft om voldoende parkeergelegenheid in de openbare ruimte te realiseren, op het opnieuw in te richten dorpsplein. De herinrichting van het plein en realisering van de parkeerplaatsen worden mogelijk gemaakt met het nieuwe bestemmingsplan "Kern Vuren", aldus verweerder. Ter zitting is evenwel gebleken dat dit bestemmingsplan wordt aangevochten en nog niet in werking is getreden. Verder is onduidelijk gebleven of voor de herinrichting van het plein nadere verkeersbesluiten nodig zijn, bijvoorbeeld voor het onttrekken aan het verkeer van de Dorpsstraat. Bovendien is vooralsnog onbekend hoe het heringerichte plein eruit komt te zien en dus ook of dat daadwerkelijk zal kunnen voorzien in het aantal benodigde parkeerplaatsen. Blijkens de toelichting van verweerder ter zitting is verweerder voornemens binnen afzienbare termijn hierover in gesprek te gaan met omwonenden en belanghebbenden, zodat naar het oordeel van de rechtbank van een concreet plan niet gesproken kan worden. Een en ander betekent dat in het thans bestreden besluit onvoldoende is gemotiveerd dat in de parkeerbehoefte voor het zorgcentrum wordt voorzien.

3.16 De rechtbank ziet in het belang bij een spoedige beëindiging van het geschil aanleiding verweerder op grond van artikel 8:51a, eerste lid, van de Awb, in de gelegenheid te stellen de hiervoor in rechtsoverwegingen 3.13, 3.14, 3.15 en 3.16 geconstateerde gebreken in het bestreden besluit te herstellen.

De rechtbank zal de termijn waarbinnen verweerder in de gelegenheid wordt gesteld om de gebreken te herstellen bepalen op acht weken na de datum van verzending van deze tussenuitspraak. De uitgebreide voorbereidingsprocedure is daarbij niet van toepassing.

3.17 Ingevolge artikel 8:51b, eerste en tweede lid, van de Awb, dient verweerder zo spoedig mogelijk mede te delen of hij gebruik maakt van de gelegenheid om de gebreken te herstellen. Wanneer verweerder heeft medegedeeld op welke wijze tot herstel van de gebreken is overgegaan, zullen eisers conform artikel 8:51b, derde lid, van de Awb, in de gelegenheid worden gesteld binnen vier weken daarna schriftelijk hun zienswijze naar voren

Scan nummer 1 van 1 - Scanpagina 26 van 44

1.1 Inkomende post - 13412



te brengen over de wijze waarop de gebreken zijn hersteld. Indien verweerder heeft medegedeeld geen gebruik te maken van de gelegenheid de gebreken in het bestreden besluit te herstellen of de termijn die daarvoor is bepaald ongebruikt is verstreken, zal de rechtbank met inachtneming van artikel 8:57, tweede lid, van de Awb, het onderzoek sluiten en einduitspraak doen zonder nadere zitting. In de overige in dit artikel genoemde gevallen kan de rechtbank bepalen dat een nadere zitting achterwege blijft.

3.18 In de einduitspraak zal worden beslist over de proceskosten en vergoeding van het betaalde griffierecht.

**4. Beslissing**

De rechtbank:

I. heropent het onderzoek;
II. stelt verweerder in de gelegenheid om binnen acht weken na de datum van verzending van deze tussenuitspraak de gebreken in het bestreden besluit zoals benoemd in rechtsoverwegingen 3.12, 3.13, 3.14 en 3.15 van deze tussenuitspraak te herstellen.

Deze uitspraak is gedaan door mr. C.T.C. Wijsman, voorzitter, mr. W.M.B. Elferink en mr. S.A. van Hoof, rechters, in tegenwoordigheid van mr. C.A. Murray, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

is buiten staat mede te ondertekenen

Uitgesproken in het openbaar op 07 MEI 2013

*Hoger beroep tegen deze tussenuitspraak kan alleen tegelijkertijd met het hoger beroep tegen de einduitspraak worden ingesteld.*

*Verzonden op:* 07 MEI 2013

Scan nummer 1 van 1 - Scanpagina 27 van 44

67

# tussenuitspraak

**RECHTBANK GELDERLAND**

Zittingsplaats Arnhem

Bestuursrecht

zaaknummers: AWB 12/3942, AWB 12/4090, 12/4091, AWB 12/4171 en AWB 12/4172

**uitspraak van de meervoudige kamer van** 29 APR. 2014

in de zaak tussen

**1 W.J. de Kiviet**
**2. H.M. Ekelmans**
**3. P.C. Roza**
**4. M. Paternotte**
**5. J.P. Geelhoed**
eisers, allen wonend te Vuren,
gemachtigde: mr. J.H. Hartman

en

**het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Lingewaal**, verweerder.

alsmede

**BM Projectontwikkeling BV**, partij ex artikel 8:26 van de Awb (vergunninghoudster),
te Hardinxveld-Giessendam.
gemachtigde: mr. J.C.G. Franken

**Procesverloop**

Bij besluit van 29 juni 2012, verzonden op 2 juli 2012, heeft verweerder een omgevingsvergunning verleend voor de activiteiten bouwen en afwijken van het bestemmingsplan ten behoeve van het oprichten van een appartementengebouw op het perceel Dorpsstraat 10 t/m 32 te Vuren.

Tegen dit besluit hebben eisers afzonderlijk beroep ingesteld en door verweerder is een verweerschrift ingediend. Naar deze en de overige door partijen ingebrachte stukken wordt hier kortheidshalve verwezen.

Bij uitspraak van 11 oktober 2012 heeft de voorzieningenrechter van deze rechtbank het bestreden besluit geschorst.

Het beroep is behandeld ter zitting van de meervoudige kamer van de rechtbank van 5 maart 2013. Het onderzoek is daarna gesloten.

Bij tussenuitspraak van 7 mei 2013 (hierna: de tussenuitspraak) heeft de rechtbank het onderzoek heropend en verweerder in de gelegenheid gesteld om binnen acht weken na de datum van verzending van de tussenuitspraak, met inachtneming van hetgeen in de tussenuitspraak is overwogen, de geconstateerde gebreken te herstellen.

Verweerder heeft bij brief van 27 juni 2013 de rechtbank verzocht bovenvermelde termijn te verlengen.

De rechtbank heeft op 3 juli 2013 de in de tussenuitspraak vermelde termijn verlengd met vier weken.

Verweerder heeft bij brief - met bijbehorend addendum - van 18 juli 2013 van de gelegenheid gebruik gemaakt om de geconstateerde gebreken te herstellen.

Eisers hebben bij brief van 19 september 2013 hun zienswijze gegeven over verweerders wijze van herstel.

Bij brief van 3 maart 2014 heeft verweerder op de zienswijze van eisers gereageerd.

Bij brief van 14 maart 2014 hebben eisers een aanvullende zienswijze gegeven.

Op 26 maart 2014 heeft de nadere zitting van de meervoudige kamer plaatsgevonden. Eisers sub 1 tot en met 4 zijn aldaar verschenen, bijgestaan door mr. J.H. Hartman. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. M.A. van Werkhoven en mr. D.J. Korbijn, alsmede door E.T.H.M. van Sambeek, wethouder. Namens de vergunninghoudster is D.P.A. Hosli en mr. J.C.G. Franken verschenen.

**Overwegingen**

1. Voor wat betreft de relevante feiten, de standpunten van partijen en het juridisch kader wordt verwezen naar de desbetreffende rechtsoverwegingen in de tussenuitspraak van 7 mei 2013.

2. In de tussenuitspraak heeft de rechtbank gebreken geconstateerd, ten aanzien van:

- de planologische inpasbaarheid van de in het bouwplan voorziene bergingen;
- de planologische inpasbaarheid van het aantal vergunde woningen;
- de planologische inpasbaarheid van het in het bouwplan opgenomen gezondheidscentrum;
- de wijze waarop het bouwplan voorziet in voldoende parkeergelegenheid.

3. De rechtbank heeft verweerder in de tussenuitspraak in de gelegenheid gesteld om de vorenstaande gebreken, opgenomen in rechtsoverwegingen 3.12, 3.13, 3.14 en 3.15 van de tussenuitspraak, te herstellen.

4. In de reactie van verweerder van 18 juli 2013 heeft verweerder na de tussenuitspraak een addendum overgelegd op de omgevingsvergunning Dorpsstraat 10 t/m 32. De rechtbank ziet het addendum als een nadere motivering en als zodanig niet op enig rechtsgevolg gericht. Voorts heeft de rechtbank onvoldoende aanknopingspunten voor het oordeel dat verweerder bij het opstellen van het addendum blijk heeft gegeven van vooringenomenheid.

1.1 Inkomende post - 13412



Wat eisers hierover aanvoeren, faalt.

5. Alvorens inhoudelijk op de zaak in te gaan, stelt de rechtbank vast dat het door de raad vastgestelde bestemmingsplan "Kern Vuren", welk plan onder meer voorziet in de mogelijkheid van een appartementengebouw op het perceel Dorpsstraat 10 t/m 32, bij uitspraak van de Afdeling bestuursrechterspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) van 29 mei 2013, ECLI:NL:RVS:2013:CA1379 is vernietigd voor zover het betrekking heeft op het plandeel met de bestemming "Centrum" en voor zover het betreft het perceel aan de Dorpsstraat 4-6, tevens bekend als Dorpsstraat 10-32.

Geconstateerde gebreken

*Bergingen*

6. In rechtsoverweging 3.12 van de tussenuitspraak heeft de rechtbank ten aanzien van de planologische inpasbaarheid van de in het bouwplan voorziene bergingen het volgende gebrek vastgesteld:

*"3.12 Eisers betogen voorts dat de in het bouwplan voorziene bergingen strijdig zijn met artikel 4, derde lid, onder b, van het bestemmingsplan, omdat deze bergingen zijn voorzien op circa 1,3 meter van de erfgrens terwijl het bestemmingsplan een minimale afstand van 3 meter voorschrijft. Verweerder heeft hiertegen aangevoerd dat bergingen in artikel 5, eerste lid, van de planvoorschriften onder de bestemming "Centrumdoeleinden" zijn toegestaan. Nu uit de stukken echter niet is af te leiden dat ter plaatse artikel 4 van de planvoorschriften niet van toepassing is, heeft verweerder met de verwijzing naar artikel 5 van de planvoorschriften ten aanzien van de bergingen bij de appartementen onvoldoende gemotiveerd dat deze conform het bouwplan ter plaatse zijn toegestaan."*

7. In het addendum heeft verweerder nader gemotiveerd dat de bergingen zijn geprojecteerd binnen de bestemming "centrumdoeleinden". Artikel 5, tweede en derde lid, van de planvoorschriften, laat uitbouwen en bijgebouwen – waaronder volgens de begripsbepalingen van het bestemmingsplan ook bergingen vallen – tot een hoogte van 4 meter toe, mits deze vanaf de weg gezien op ten minste 3 meter achter het verlengde van de voorgevel van het betreffende hoofdgebouw vallen. Nu de bergingen zich geheel achter het hoofdgebouw – dat 14,55 meter diep is – bevinden en de bergingen lager zijn dan de maximaal toegestane 4 meter bouwhoogte, vallen de bergingen binnen de planvoorschriften, aldus verweerder.

8. De rechtbank is van oordeel dat verweerder er met de onder 7 weergegeven nadere motivering in is geslaagd het in de tussenuitspraak onder rechtsoverweging 3.12 genoemde gebrek te herstellen. Het standpunt van eisers dat – gelet op artikel 5, achtste lid, van de planvoorschriften – de bergingen niet voldoen, nu de afstand van het nieuwe hoofdgebouw tot de bestaande woningen minimaal 20 meter moet zijn, is niet juist. Artikel 5, achtste lid, van de planvoorschriften, betreft immers uitsluitend een "wijzigingsbevoegdheid nieuwbouwlocatie", die in dit geval niet aan de orde is. In zoverre faalt het beroep van eisers.

*Aantal woningen*

9. In rechtsoverweging 3.13 van de tussenuitspraak heeft de rechtbank het volgende gebrek vastgesteld:

Scan nummer 1 van 1 - Scanpagina 30 van 44

1.1 Inkomende post - 13412



*"3.13 Blijkens artikel 5 van de bestemmingsplanvoorschriften wordt het toegestane aantal woningen binnen de bestemming "Centrumdoeleinden" beperkt tot 22. Het bouwplan voorziet in 22 woningen. Nu ter zitting is gebleken dat binnen dezelfde bestemming aan de Dorpsstraat 2 al een appartementencomplex is gerealiseerd, staat vast dat door onderhavig bouwplan dit bestemmingsplanvoorschrift wordt overtreden. Deze afwijking van het bestemmingsplan is echter niet bezien in de ruimtelijke onderbouwing en ook in de verleende omgevingsvergunning niet toegestaan. Het bestreden besluit is derhalve ook in zoverre onvoldoende gemotiveerd."*

10. In het addendum erkent verweerder dat – gelet op artikel 5, derde lid, onder d, van de planvoorschriften – maximaal 22 woningen zijn toegestaan en dat, doordat in het verleden reeds eerder 22 woningen binnen de bestemming "Centrumdoeleinden" zijn verspreid, met de vergunde 22 woningen derhalve het maximum aantal woningen wordt overschreden. Verweerder heeft voorts nader gemotiveerd dat – naast de afwijking ten aanzien van de toegestane maximale bouwhoogte en de ligging voor de voorgevelrooilijn – ook ten aanzien van het aantal woningen kan worden afgeweken van het bestemmingsplan "Kom Vuren". Verweerder heeft in dit verband nader toegelicht dat het – gelet op artikel 5, achtste lid, van het bestemmingsplan – uitdrukkelijk de bedoeling van de planwetgever is geweest om meer dan 22 woningen in het plangebied toe te staan en dat de toevoeging van 22 woningen eveneens past binnen het vigerende woonbeleid.

11. De rechtbank volgt de nadere motivering van verweerder dat ook ten aanzien van het aantal woningen kan worden afgeweken van het bestemmingsplan. Het standpunt van eisers dat het bouwplan economisch niet uitvoerbaar is, met verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling van 29 mei 2013, waar de Afdeling heeft geoordeeld dat de behoefte aan extra woningen niet is onderbouwd, leidt niet tot een ander oordeel. De procedure bij de Afdeling is immers gevoerd in het kader van het bestemmingsplan "Kern Vuren" en ziet aldus op het gehele plangebied en is voor herhaalde toepassing vatbaar. Bovendien heeft de rechtbank in rechtsoverweging 3.11 van de tussenuitspraak van 7 mei 2013 de economische uitvoerbaarheid van het bouwplan reeds beoordeeld. Daarbij heeft de rechtbank tevens betrokken dat de woningbouwcijfers vanwege de economische crisis naar beneden zijn bijgesteld. De rechtbank ziet in zoverre geen reden hierop terug te komen. Echter, naar het oordeel van de rechtbank is het in rechtsoverweging 3.13 geconstateerde gebrek enkel met vorenstaande nadere motivering niet hersteld. Weliswaar heeft verweerder voldoende gemotiveerd dat ook ten aanzien van het aantal woningen kan worden afgeweken van het bestemmingsplan, maar heeft verweerder niet gemotiveerd waarom dat hier is aangewezen; voorts heeft verweerder verzuimd om met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, aanhef en onder a, ten derde, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (hierna: Wabo), alsnog (expliciet) vergunning te verlenen om af te wijken van het bestemmingsplan wat betreft het aantal woningen. Immers, uit het bestreden besluit volgt dat de vergunde afwijkingen enkel zien op de bouwhoogte en het overschrijden van de voorgevelrooilijn. Ook eisers hebben hierop gewezen, zodat het betoog van eisers in zoverre slaagt.

*Gezondheidscentrum*

12. In rechtsoverweging 3.14 van de tussenuitspraak heeft de rechtbank het volgende gebrek vastgesteld:

*"3.14 Ten aanzien van het zorgcentrum dat in het bouwplan is voorzien, heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat dit in overeenstemming is met de bestemming "Centrumdoeleinden" zoals omschreven in artikel 5, eerste lid, van de planvoorschriften.*

1.1 Inkomende post - 13412



*Daartoe heeft verweerder gesteld dat het zorgcentrum te scharen valt onder detailhandel, dan wel onder bedrijven die in de van de planvoorschriften deel uitmakende Staat van bedrijfsactiviteiten zijn aangeduid als categorie 1 of 2, danwel daarmee kunnen worden gelijkgesteld wat betreft hun gevolgen voor de omgeving.*

*De rechtbank volgt verweerder niet in zijn standpunt dat een zorgcentrum, waar blijkens de stukken en het verhandelde ter zitting onder meer een huisarts en een fysiotherapeut voorzien zijn, gelijk te stellen valt met detailhandel. Verder overweegt de rechtbank dat de bedoelde Staat van bedrijfsactiviteiten zich niet bij de stukken bevindt, zodat niet valt na te gaan of het zorgcentrum daarin onder categorie 1 of 2 wordt genoemd. Ook heeft verweerder wel gesteld maar niet nader onderbouwd dat het zorgcentrum, wat betreft de gevolgen voor de omgeving, daarmee kan worden gelijkgesteld. Derhalve is de rechtbank van oordeel dat verweerder onvoldoende heeft gemotiveerd dat sprake is van een vorm van gebruik die onder de bestemming "Centrumdoeleinden" valt."*

13. In het addendum erkent verweerder dat het zorgcentrum niet te scharen valt onder het in artikel 5, eerste lid, onder a, van de planvoorschriften bedoelde gebruik voor detailhandelsdoeleinden. Bij het addendum is voorts de Staat van Bedrijfsactiviteiten toegevoegd en verweerder heeft nader gemotiveerd dat de betreffende functies niet expliciet in de bij het bestemmingsplan behorende Staat van bedrijfsactiviteiten zijn opgenomen, maar dat de gevolgen van een gezondheidscentrum voor de omgeving gelijk zijn te stellen met de bedrijfsactiviteiten die op de lijst zijn aangeduid als categorie 1 of 2. Verweerder verwijst in dit verband ook naar bijlage 1 bij de "VNG Brochure Bedrijven en milieuzonering". Volgens verweerder is voorts de verkeersaantrekkende werking noch de parkeerdruk van het totaal aantal functies gemiddeld hoger dan die van in het bestemmingsplan expliciet genoemde functies en zal geluid-, stank-, of lichthinder, zich eveneens naar verwachting niet meer voordoen in vergelijking met de rechtstreeks toegelaten functies.

14. De rechtbank is van oordeel dat verweerder er met de in het addendum weergeven nadere motivering in is geslaagd het in de tussenuitspraak onder 3.14 genoemde gebrek te herstellen. Het standpunt van eisers dat uit de systematiek van het bestemmingsplan "Kom Vuren" volgt dat een zorgcentrum niet past binnen de in artikel 5 van de planvoorschriften omschreven bestemming "centrumdoeleinden", maar moet worden geschaard onder de in artikel 8 van de planvoorschriften omschreven bestemming "maatschappelijke doeleinden", volgt de rechtbank niet. De verwijzing hierbij naar de uitspraak van de Afdeling van 29 mei 2013, waarin de Afdeling in het kader van het bestemmingsplan "Kern Vuren" heeft geoordeeld dat het gezondheidscentrum niet past in de bestemming "centrum", maar onder de bestemming "maatschappelijk" van het bestemmingsplan "Kern Vuren" moet worden geschaard, gaat niet op. Verschil met de uitspraak van de Afdeling is dat in het bestemmingsplan "Kern Vuren" - in tegenstelling tot het bestemmingsplan "Kom Vuren" - het begrip "maatschappelijk" nader is omschreven en hieruit kan worden afgeleid dat een zorgcentrum in het bestemmingsplan "Kern Vuren", zou moeten worden geschaard onder de bestemming "maatschappelijk". Verweerder is in dit geval naar het oordeel van de rechtbank terecht uitgegaan van de bestemming "centrumdoeleinden" als een soort "containerbestemming", waarbij verweerder voldoende gemotiveerd heeft aangegeven dat de gevolgen voor de omgeving gelijkwaardig zijn met bedrijven categorie 1 en 2. Hetgeen eisers overigens dienaangaande hebben aangevoerd leidt niet tot een ander oordeel. Het betoog van eisers faalt.

Scan nummer 1 van 1 - Scanpagina 32 van 44

*Parkeergelegenheid*

15. In rechtsoverweging 3.15 van de tussenuitspraak heeft de rechtbank het volgende gebrek vastgesteld:

*"3.15 Ten aanzien van de parkeerplaatsen ten behoeve van de woningen heeft verweerder een norm van 1,5 parkeerplaats per appartement gehanteerd. Mede gezien het Parkeerbeleid 2011 acht de rechtbank deze norm niet onjuist of onredelijk. Uit voornoemde parkeernorm volgt dat ten behoeve van de 22 appartementen 33 parkeerplaatsen benodigd zijn. Uit de stukken blijkt voorts dat ten behoeve van het zorgcentrum 9 parkeerplaatsen benodigd zijn. Het bouwplan voorziet echter in 32 parkeerplaatsen. Ter zitting heeft verweerder erkend dat voor deze ontbrekende parkeerplaatsen geen ontheffing van de Bouwverordening is verleend. De rechtbank is, onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 21 januari 2009, LJN: BH0421, echter van oordeel, dat de aard van de procedure als bedoeld in artikel 12* (lees: 2.12)*, eerste lid, onder a, ten derde, van de Wabo met zich brengt dat het bepaalde in artikel 2.5.30 van de Bouwverordening moet wijken voor hetgeen met de vrijstelling mogelijk is gemaakt, nu in de ruimtelijke onderbouwing het tekort aan parkeerplaatsen is onderkend en dit tekort in de afweging van de belangen onder voorwaarden is aanvaard.*

*Voorts overweegt de rechtbank dat verweerder blijkens de stukken en de toelichting ter zitting ten aanzien van de ontbrekende parkeerplaatsen, die met name nodig zijn voor het zorgcentrum, het voornemen heeft om voldoende parkeergelegenheid in de openbare ruimte te realiseren, op het opnieuw in te richten dorpsplein. De herinrichting van het plein en realisering van de parkeerplaatsen worden mogelijk gemaakt met het nieuwe bestemmingsplan "Kern Vuren", aldus verweerder. Ter zitting is evenwel gebleken dat dit bestemmingsplan wordt aangevochten en nog niet in werking is getreden. Verder is onduidelijk gebleven of voor de herinrichting van het plein nadere verkeersbesluiten nodig zijn, bijvoorbeeld voor het onttrekken aan het verkeer van de Dorpsstraat. Bovendien is vooralsnog onbekend hoe het heringerichte plein eruit komt te zien en dus ook of dat daadwerkelijk zal kunnen voorzien in het aantal benodigde parkeerplaatsen. Blijkens de toelichting van verweerder ter zitting is verweerder voornemens binnen afzienbare termijn hierover in gesprek te gaan met omwonenden en belanghebbenden, zodat naar het oordeel van de rechtbank van een concreet plan niet gesproken kan worden. Een en ander betekent dat in het thans bestreden besluit onvoldoende is gemotiveerd dat in de parkeerbehoefte voor het zorgcentrum wordt voorzien."*

16. In het addendum gaat verweerder nader in op de wijze waarop in de parkeerbehoefte in de openbare ruimte wordt voorzien. Bij het addendum is een inrichtingsschets opgenomen, waarop de herinrichting van het plein van de Dorpsstraat zichtbaar is en 32 parkeerplaatsen kunnen worden aangelegd in de openbare ruimte. De herinrichting wordt met het bestemmingsplan "Kern Vuren", welke voor wat betreft dit deel in werking is getreden, verder gefaciliteerd.

17. De rechtbank is van oordeel dat verweerder er met de in het addendum weergeven nadere motivering en bijgevoegde inrichtingsschets niet in is geslaagd het in de tussenuitspraak onder 3.15 genoemde gebrek te herstellen. Verweerder heeft weliswaar een inrichtingsschets vastgesteld, welke voorziet in voldoende parkeergelegenheid, echter de feitelijke invulling van het plein blijft naar het oordeel van de rechtbank zodanig onzeker dat thans in onvoldoende mate vast staat dat uiteindelijk in voldoende parkeerruimte kan worden voorzien. Daarbij betrekt de rechtbank dat in de schets nog geen rekening is gehouden met

1.1 Inkomende post - 13412



plaatsen van straatmeubilair, (glas)containers, overige voorzieningen van algemeen nut en de aanleg van laad- en losplekken, waardoor het aantal aan te leggen parkeerplaatsen feitelijk naar beneden zal moeten worden bijgesteld. Verder gaat de schets uit van een gewijzigde verkeersstroom vanwege het instellen van éénrichtingsverkeer. Niet duidelijk is of met de voorgestelde invulling van het plein een goede verkeersafwikkeling is gewaarborgd. Daarmee is evenmin duidelijk of deze invulling uiteindelijk zal worden gehandhaafd of dat tot een gewijzigde invulling wordt besloten, waarbij de situering van de parkeerplaatsen en mogelijk ook het aantal zal worden gewijzigd. Voorts neemt de rechtbank in aanmerking dat de aan te leggen parkeerplaatsen niet alleen moeten voorzien in het parkeren ten behoeve van het zorgcentrum, maar ook in het parkeren ten behoeve van de ter plaatse aanwezige supermarkt, overige detailhandel en een kinderdagverblijf. Bovendien heeft te gelden dat het plein zijn verblijfsfunctie dient te behouden. Dit laatste volgt uit (paragraaf 2.3 van) de ruimtelijke onderbouwing en is ter zitting bevestigd. Ook die omstandigheden brengen mee dat de invulling van het plein op voorhand enige zekerheidswaarde dient te bezitten.

Ter zitting heeft verweerder nader toegelicht dat de inrichtinsschets nog nader gedetailleerd moet worden en dat er vooralsnog geen gesprekken hebben plaatsgevonden met omwonenden en belanghebbenden. Vorenstaande brengt naar het oordeel van de rechtbank met zich dat het niet onaannemelijk is dat de inrichtingsschets nog zal worden gewijzigd. Een en ander betekent dat in het thans bestreden besluit onvoldoende is gemotiveerd dat in de parkeerbehoefte voor het zorgcentrum wordt voorzien. Het betoog van eisers slaagt.

Overig

18. Voor zover eisers in hun zienswijzen het overigens niet eens zijn met de in de tussenuitspraak van 7 mei 2013 in genomen overwegingen, overweegt de rechtbank dat de zij geen aanleiding ziet om terug te komen van een in de tussenuitspraak gegeven oordeel, zodat voor het overige van het in de tussenuitspraak gegeven oordeel moet worden uitgegaan.

19. Ten aanzien van het standpunt van eisers dat verweerder de ruimtelijke aanvaardbaarheid van de overschrijding van de voorgevelrooilijn en de maximaal toegestane bouwhoogte niet heeft gemotiveerd en dat van een belangenafweging op dit punt niet is gebleken, overweegt de rechtbank het volgende. In de tussenuitspraak van 7 mei 2013 heeft de rechtbank op dit punt geen oordeel gegeven. Eisers hebben met de zienswijzen een aanvulling gegeven op de reeds in beroep aangedragen beroepsgrond. Het staat de rechtbank thans vrij om hierover in deze tussenuitspraak alsnog een oordeel te geven. De rechtbank overweegt in dit verband dat verweerder in de ruimtelijke onderbouwing wat betreft de bouwhoogte heeft verwezen naar de bestaande wijzigingsbevoegdheid, zoals neergelegd in artikel 5, lid 8 van de planvoorschriften en waarin een hoogte van 13,5 meter reeds is opgenomen. Verder heeft verweerder (in paragraaf 2.2 van de ruimtelijke onderbouwing) uiteengezet dat het vergunde complex qua maatvoering een voortzetting vormt van de belendende bebouwing. De gevelwand ten westen van het appartementencomplex met twee lagen en een kap wordt voorgezet door drie bouwlagen en een terug gelegen vierde bouwlaag en vormt daarmee een accentuering van het dorpsplein als centrale ruimte van Vuren. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder daarmee gemotiveerd waarom het de vergunde bouwhoogte aanvaardbaar acht en mist het betoog van eisers feitelijke grondslag. Dit geldt echter niet wat betreft de motivering van de ruimtelijke aanvaardbaarheid van het overschrijden van de voorgevelrooilijn (en daarmee het verkleinen van het dorpsplein). Die motivering is niet gegeven. Verweerder zal dit alsnog moeten doen. Voor beide afwijkingen geldt voorts dat verweerder dient aan te geven welke belangen hij in dit verband bij zijn

besluitvorming heeft betrokken en waarom hij vindt dat de belangen bij het verlenen van de vergunning zwaarder wegen dan de belangen bij naleving van de in het bestemmingsplan opgenomen bouwregels en daarmee (tevens) de belangen van eisers.

Conclusie

20. De rechtbank ziet in het belang bij een spoedige beëindiging van het geschil aanleiding verweerder nogmaals op grond van artikel 8:51a, eerste lid, van de Awb, in de gelegenheid te stellen de hiervoor in rechtsoverwegingen 11, 17 en 19 geconstateerde gebreken te herstellen. De rechtbank zal de termijn waarbinnen verweerder in de gelegenheid wordt gesteld om de gebreken te herstellen bepalen op zes weken na de datum van verzending van deze tussenuitspraak.

21. Ingevolge artikel 8:51b, eerste en tweede lid, van de Awb, dient verweerder zo spoedig mogelijk mede te delen of hij gebruik maakt van de gelegenheid om de gebreken te herstellen. Wanneer verweerder heeft medegedeeld op welke wijze tot herstel van de gebreken is overgegaan, zullen eisers conform artikel 8:51b, derde lid, van de Awb, in de gelegenheid worden gesteld binnen vier weken daarna schriftelijk hun zienswijze naar voren te brengen over de wijze waarop de gebreken zijn hersteld. Indien verweerder heeft medegedeeld geen gebruik te maken van de gelegenheid de gebreken in het bestreden besluit te herstellen of de termijn die daarvoor is bepaald ongebruikt is verstreken, zal de rechtbank met inachtneming van artikel 8:57, tweede lid, van de Awb, het onderzoek sluiten en einduitspraak doen zonder nadere zitting. In de overige in dit artikel genoemde gevallen kan de rechtbank bepalen dat een nadere zitting achterwege blijft.

22. De rechtbank houdt iedere verdere beslissing aan tot de einduitspraak op het beroep. Dat laatste betekent ook dat zij over de proceskosten en het griffierecht nu nog geen beslissing neemt.

23. De rechtbank wijst er op dat zij eenmaal de mogelijkheid biedt om de gebreken te herstellen. Indien de gebreken in de ogen van de rechtbank niet worden hersteld, zal de rechtbank vervolgens proberen zoveel mogelijk zelf in de zaak te voorzien door de rechtsverhouding tussen partijen vast te stellen (finale geschillenbeslechting).

Beslist wordt derhalve als volgt.

1.1 Inkomende post - 13412



**Beslissing**

De rechtbank:

- heropent het onderzoek;
- stelt verweerder in de gelegenheid om binnen 6 weken na verzending van deze tussenuitspraak het door de rechtbank in rechtsoverwegingen 11, 17 en 19 vermelde gebreken te herstellen, met in achtneming van hetgeen de rechtbank in deze uitspraak heeft overwogen;
- houdt iedere verdere beslissing aan.

Deze uitspraak is gedaan door mr. S.A. van Hoof, voorzitter, mr. R.J. Jue en mr. M. Groverman, rechters, in tegenwoordigheid van mr. E.M.L. Kousen, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 29 APR. 2014

griffier

voorzitter

Afschrift verzonden aan partijen op: 29 APR. 2014

**Rechtsmiddel**
Tegen deze tussenuitspraak staat nog geen hoger beroep open. Tegen deze tussenuitspraak kan hoger beroep worden ingesteld tegelijkertijd met hoger beroep tegen de einduitspraak in deze zaak.

Scan nummer 1 van 1 - Scanpagina 36 van 44

# uitspraak

RECHTBANK GELDERLAND

Zittingsplaats Arnhem

Bestuursrecht

zaaknummers: AWB 12/3942, AWB 12/4090, 12/4091, AWB 12/4171 en AWB 12/4172

**uitspraak van de meervoudige kamer van** 25 SEP. 2014

in de zaak tussen

**1 W.J. de Kiviet**
**2. H.M. Ekelmans**
**3. P.C. Roza**
**4. M. Paternotte**
**5. J.P. Geelhoed**
eisers, allen wonend te Vuren,
gemachtigde: mr. J.H. Hartman

en

**het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Lingewaal**, verweerder.

alsmede

**BM Projectontwikkeling BV**, partij ex artikel 8:26 van de Awb (vergunninghoudster).
te Hardinxveld-Giessendam.
gemachtigde: mr. J.C.G. Franken

**Procesverloop**

Bij besluit van 29 juni 2012, verzonden op 2 juli 2012, heeft verweerder een omgevingsvergunning verleend voor de activiteiten bouwen en afwijken van het bestemmingsplan ten behoeve van het oprichten van een appartementengebouw op het perceel Dorpsstraat 10 t/m 32 te Vuren.

Tegen dit besluit hebben eisers afzonderlijk beroep ingesteld en door verweerder is een verweerschrift ingediend. Naar deze en de overige door partijen ingebrachte stukken wordt hier kortheidshalve verwezen.

Bij uitspraak van 11 oktober 2012 heeft de voorzieningenrechter van deze rechtbank het bestreden besluit geschorst.

Het beroep is behandeld ter zitting van de meervoudige kamer van de rechtbank van 5 maart 2013. Het onderzoek is daarna gesloten.

Bij tussenuitspraak van 7 mei 2013 heeft de rechtbank het onderzoek heropend en verweerder in de gelegenheid gesteld om binnen acht weken na de datum van verzending van de tussenuitspraak, met inachtneming van hetgeen in de tussenuitspraak is overwogen, de geconstateerde gebreken te herstellen.

Verweerder heeft bij brief van 27 juni 2013 de rechtbank verzocht bovenvermelde termijn te verlengen.

De rechtbank heeft op 3 juli 2013 de in de tussenuitspraak vermelde termijn verlengd met vier weken.

Verweerder heeft bij brief - met bijbehorend addendum - van 18 juli 2013 van de gelegenheid gebruik gemaakt om de geconstateerde gebreken te herstellen.

Eisers hebben bij brief van 19 september 2013 hun zienswijze gegeven over verweerders wijze van herstel.

Bij brief van 3 maart 2014 heeft verweerder op de zienswijze van eisers gereageerd.

Bij brief van 14 maart 2014 hebben eisers een aanvullende zienswijze gegeven.

Op 26 maart 2014 heeft de nadere zitting van de meervoudige kamer plaatsgevonden. Het onderzoek is daarna gesloten.

Bij tussenuitspraak van 29 april 2014 heeft de rechtbank het onderzoek opnieuw heropend en verweerder in de gelegenheid gesteld om binnen zes weken na de datum van verzending van de tussenuitspraak, met inachtneming van hetgeen in de tussenuitspraak is overwogen, de geconstateerde gebreken te herstellen.

Verweerder heeft bij brief van 10 juni 2014 van de gelegenheid gebruik gemaakt om de geconstateerde gebreken te herstellen.

Eisers hebben bij brief van 10 juli 2014 hun zienswijze gegeven over verweerders wijze van herstel.

Vervolgens heeft de rechtbank met toepassing van artikel 8:57, tweede lid, aanhef en onder c, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) bepaald dat een nader onderzoek ter zitting achterwege blijft en heeft zij het onderzoek gesloten.

**Overwegingen**

1. Deze uitspraak bouwt voort op de tussenuitspraken van 7 mei 2013 en 29 april 2014.

2. In de tussenuitspraak van 29 april 2014 (hierna: de tussenuitspraak) heeft de rechtbank geconstateerd dat de in de tussenuitspraak van 7 mei 2013 benoemde gebreken, ten aanzien van de planologische inpasbaarheid van het aantal vergunde woningen en ten aanzien van de wijze waarop het bouwplan voorziet in voldoende parkeergelegenheid, niet zijn hersteld. Voorts heeft de rechtbank in de tussenuitspraak een gebrek geconstateerd ten aanzien van de overschrijding van de voorgevelrooilijn.

3. De rechtbank heeft verweerder in de tussenuitspraak in de gelegenheid gesteld om de vorenstaande gebreken, opgenomen in rechtsoverwegingen 11, 17 en 19 van de tussenuitspraak, te herstellen.

*Aantal woningen*

4. In rechtsoverweging 11 van de tussenuitspraak heeft de rechtbank het volgende gebrek vastgesteld:

*"11. De rechtbank volgt de nadere motivering van verweerder dat ook ten aanzien van het aantal woningen kan worden afgeweken van het bestemmingsplan. Het standpunt van eisers dat het bouwplan economisch niet uitvoerbaar is, met verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling van 29 mei 2013, waar de Afdeling heeft geoordeeld dat de behoefte aan extra woningen niet is onderbouwd, leidt niet tot een ander oordeel. De procedure bij de Afdeling is immers gevoerd in het kader van het bestemmingsplan "Kern Vuren" en ziet aldus op het gehele plangebied en is voor herhaalde toepassing vatbaar. Bovendien heeft de rechtbank in rechtsoverweging 3.11 van de tussenuitspraak van 7 mei 2013 de economische uitvoerbaarheid van het bouwplan reeds beoordeeld. Daarbij heeft de rechtbank tevens betrokken dat de woningbouwcijfers vanwege de economische crisis naar beneden zijn bijgesteld. De rechtbank ziet in zoverre geen reden hierop terug te komen. Echter, naar het oordeel van de rechtbank is het in rechtsoverweging 3.13 geconstateerde gebrek enkel met vorenstaande nadere motivering niet hersteld. Weliswaar heeft verweerder voldoende gemotiveerd dat ook ten aanzien van het aantal woningen kan worden afgeweken van het bestemmingsplan, maar heeft verweerder niet gemotiveerd waarom dat hier is aangewezen; voorts heeft verweerder verzuimd om met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, aanhef en onder a, ten derde, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (hierna: Wabo), alsnog (expliciet) vergunning te verlenen om af te wijken van het bestemmingsplan wat betreft het aantal woningen. Immers, uit het bestreden besluit volgt dat de vergunde afwijkingen enkel zien op de bouwhoogte en het overschrijden van de voorgevelrooilijn. Ook eisers hebben hierop gewezen, zodat het betoog van eisers in zoverre slaagt."*

5. In de brief van verweerder van 10 juni 2014 heeft verweerder nader gemotiveerd waarom het afwijken van het bij het bestemmingsplan "Kom Vuren" toegestane aantal woningen hier is aangewezen. Het bouwplan is niet in strijd met een goede ruimtelijke ordening en past binnen het gemeentelijke woningbouwbeleid. In die situatie bestaat naar de mening van verweerder geen aanleiding om (desondanks) niet aan de verwezenlijking van het bouwplan mee te werken, te minder nu van zwaarwegende belangen die zich hiertegen verzetten niet is gebleken.

6. In de tussenuitspraak heeft de rechtbank reeds geoordeeld dat verweerder zich op het

1.1 Inkomende post - 13412



standpunt heeft kunnen stellen dat het vergunde aantal woningen ruimtelijk aanvaardbaar is en dat het bouwplan past in het gemeentelijke woningbouwbeleid. Dit neemt niet weg dat verweerder desondanks dient te motiveren waarom het van zijn bevoegdheid om van het bestemmingsplan af te wijken gebruik maakt. Dat een aanvraag in ruimtelijk opzicht aanvaardbaar is, betekent immers nog niet dat deze aanvraag ook moet worden vergund. Er kunnen belangen aanwezig zijn die – ondanks de ruimtelijke aanvaardbaarheid van het bouwplan – er toe nopen dat medewerking aan het bouwplan wordt ontzegd.

Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder er thans blijk van gegeven dat hij het bestaan van mogelijk andere belangen heeft onderzocht, dat hij deze heeft gewogen doch dat hij deze niet doorslaggevend heeft geacht, waarbij verweerder heeft betrokken dat het plan voldoet aan de geldende stedenbouwkundige en volkshuisvestelijke kaders. Daarmee heeft verweerder voldoende gemotiveerd waarom hij het afwijken van het bij het bestemmingsplan "Kom Vuren" toegestane aantal woningen in dit geval vindt aangewezen. Daarbij geldt dat verweerder bij de beslissing om al dan niet medewerking te verlenen beleidsvrijheid heeft, en de rechter de beslissing terughoudend moet toetsen. De rechtbank acht de beslissing van verweerder om medewerking te verlenen in dit licht bezien niet onredelijk. Gelet op het vorenstaande is het gebrek in zoverre hersteld.

7. Verweerder heeft echter (wederom) geweigerd om met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, aanhef en onder a, ten derde, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (hierna: Wabo), expliciet een omgevingsvergunning te verlenen om af te wijken van het bestemmingsplan wat betreft het aantal woningen. Volgens verweerder is impliciet ook de afwijking van het aantal woningen vergund, zodat geen aanleiding bestaat het bestreden besluit op dit onderdeel aan te vullen. Het door de rechtbank geconstateerde gebrek is daarmee evenwel niet hersteld. Gelet op het in de tussenuitspraak weergegeven één-kans-beleid ziet de rechtbank aanleiding dit geschilpunt thans definitief beslechten. De rechtbank zal op dit punt zelf in de zaak voorzien zoals hierna, onder "beslissing" is vermeld.

*Parkeergelegenheid*

8. In rechtsoverweging 17 van de tussenuitspraak heeft de rechtbank geconcludeerd dat verweerder het in de tussenuitspraak van 7 mei 2013 vastgestelde gebrek niet heeft hersteld:

*"17. De rechtbank is van oordeel dat verweerder er met de in het addendum weergeven nadere motivering en bijgevoegde inrichtingsschets niet in is geslaagd het in de tussenuitspraak onder 3.15 genoemde gebrek te herstellen. Verweerder heeft weliswaar een inrichtingsschets vastgesteld, welke voorziet in voldoende parkeergelegenheid, echter de feitelijke invulling van het plein blijft naar het oordeel van de rechtbank zodanig onzeker dat thans in onvoldoende mate vast staat dat uiteindelijk in voldoende parkeerruimte kan worden voorzien. Daarbij betrekt de rechtbank dat in de schets nog geen rekening is gehouden met plaatsen van straatmeubilair, (glas)containers, overige voorzieningen van algemeen nut en de aanleg van laad- en losplekken, waardoor het aantal aan te leggen parkeerplaatsen feitelijk naar beneden zal moeten worden bijgesteld. Verder gaat de schets uit van een gewijzigde verkeersstroom vanwege het instellen van éénrichtingsverkeer. Niet duidelijk is of niet de voorgestelde invulling van het plein een goede verkeersafwikkeling is gewaarborgd. Daarmee is evenmin duidelijk of deze invulling uiteindelijk zal worden gehandhaafd of dat tot een gewijzigde invulling wordt besloten, waarbij de situering van de parkeerplaatsen en mogelijk ook het aantal zal worden gewijzigd. Voorts neemt de rechtbank in aanmerking dat de aan te leggen parkeerplaatsen niet alleen moeten voorzien in het parkeren ten behoeve van het zorgcentrum, maar ook in het parkeren ten behoeve van de ter plaatse aanwezige*

Scan nummer 1 van 1 - Scanpagina 40 van 44

*supermarkt, overige detailhandel en een kinderdagverblijf. Bovendien heeft te gelden dat het plein zijn verblijfsfunctie dient te behouden. Dit laatste volgt uit (paragraaf 2.3 van) de ruimtelijke onderbouwing en is ter zitting bevestigd. Ook die omstandigheden brengen mee dat de invulling van het plein op voorhand enige zekerheidswaarde dient te bezitten.*

*Ter zitting heeft verweerder nader toegelicht dat de inrichtinsschets nog nader gedetailleerd moet worden en dat er vooralsnog geen gesprekken hebben plaatsgevonden met omwonenden en belanghebbenden. Vorenstaande brengt naar het oordeel van de rechtbank met zich dat het niet onaannemelijk is dat de inrichtingsschets nog zal worden gewijzigd. Een en ander betekent dat in het thans bestreden besluit onvoldoende is gemotiveerd dat in de parkeerbehoefte voor het zorgcentrum wordt voorzien. Het betoog van eisers slaagt."*

9. Bij de brief van verweerder van 10 juni 2014 heeft verweerder een "Definitief Ontwerp Dorpsplein Vuren" (hierna: definitief ontwerp), vastgesteld op 13 mei 2014, overgelegd. Daarnaast heeft verweerder een toelichting gegeven op het definitief ontwerp, welk ontwerp, zodra duidelijkheid bestaat over de start van de bouw van het appartementencomplex, aan omwonenden en belanghebbenden zal worden gepresenteerd. Verweerder wijst er hierbij op dat uit het definitief ontwerp volgt dat is voorzien in 40 parkeerplaatsen, waarbij tevens ruimte is gelaten voor openbaar groen, standplaatshouders en straatmeubilair. Daarbij wordt de pleinfunctie ten behoeve van markten en evenementen behouden.

10. De rechtbank stelt in dit verband voorop dat zij in de tussenuitspraak van 7 mei 2013 reeds heeft overwogen dat verweerder een parkeernorm van 1,5 parkeerplaats per appartement heeft kunnen hanteren. Dit betekent dat in totaliteit ten behoeve van de appartementen 33 parkeerplaatsen en ten behoeve van het zorgcentrum 9 parkeerplaatsen benodigd zijn. Nu op eigen terrein wordt voorzien in 32 parkeerplaatsen, dient een tiental parkeerplaatsen te worden gerealiseerd in de openbare ruimte.
In de bestaande situatie voorzag het plein in 32 parkeerplaatsen. Gelet op het wegvallen van de parkeerbehoefte als gevolg van de functies in de gesloopte bebouwing (gemeentehuis en installatiebedrijf Tromp, te weten 16,73 parkeerplaatsen), zijn de thans voorziene 40 parkeerplaatsen op het plein (ruim) voldoende om in de parkeerbehoefte te voorzien. Dit neemt niet weg dat de vergunde nieuwbouw, afgezet tegen de situering van de gesloopte bebouwing. aanzienlijk naar voren wordt geplaatst. Dit leidt tot een verkleining van het dorpsplein. Deze constatering is niet zonder belang, nu dit plein tevens moet voorzien in tal van andere functies. Om die reden heeft de rechtbank geoordeeld dat aannemelijk moet zijn dat de voorziene parkeerplaatsen in de openbare ruimte ook daadwerkelijk kunnen worden aangelegd, althans, dat enige mate van zekerheid omtrent de uiteindelijke invulling van het plein is gewenst.

Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder in het definitief ontwerp thans voldoende aannemelijk gemaakt dat de voorgenomen invulling ook daadwerkelijk uitvoerbaar is. Daarbij neemt de rechtbank in aanmerking dat het ontwerp voorziet in ruimte ten behoeve van straatmeubilair, (glas)containers, overige voorzieningen van algemeen nut en dat voldoende ruimte aanwezig is om het plein zijn verblijfsfunctie te laten behouden. Hoewel – gelet op de breedte van de weg – met name de ruimte voor het laden en lossen ten behoeve van de omliggende bedrijven beperkt is, kan in redelijkheid niet worden gezegd dat deze ruimte ontoereikend is en tot gevolg zal hebben dat elders ruimte wordt gezocht, waardoor het aantal aan te leggen parkeerplaatsen mogelijk zal verminderen.
Voorgaande betekent dat verweerder met het inbrengen van het definitief ontwerp het

1.1 Inkomende post - 13412



geconstateerde gebrek heeft hersteld. Hetgeen eisers in dit verband naar voren hebben gebracht leidt niet tot een ander oordeel.

*Voorgevelrooijlijn*

11. In rechtsoverweging 19 van de tussenuitspraak heeft de rechtbank het volgende gebrek vastgesteld:

*"19. Ten aanzien van het standpunt van eisers dat verweerder de ruimtelijke aanvaardbaarheid van de overschrijding van de voorgevelrooilijn en de maximaal toegestane bouwhoogte niet heeft gemotiveerd en dat van een belangenafweging op dit punt niet is gebleken, overweegt de rechtbank het volgende. In de tussenuitspraak van 7 mei 2013 heeft de rechtbank op dit punt geen oordeel gegeven. Eisers hebben met de zienswijzen een aanvulling gegeven op de reeds in beroep aangedragen beroepsgrond. Het staat de rechtbank thans vrij om hierover in deze tussenuitspraak alsnog een oordeel te geven. De rechtbank overweegt in dit verband dat verweerder in de ruimtelijke onderbouwing wat betreft de bouwhoogte heeft verwezen naar de bestaande wijzigingsbevoegdheid, zoals neergelegd in artikel 5, lid 8 van de planvoorschriften en waarin een hoogte van 13,5 meter reeds is opgenomen. Verder heeft verweerder (in paragraaf 2.2 van de ruimtelijke onderbouwing) uiteengezet dat het vergunde complex qua maatvoering een voortzetting vormt van de belendende bebouwing. De gevelwand ten westen van het appartementencomplex met twee lagen en een kap wordt voorgezet door drie bouwlagen en een terug gelegen vierde bouwlaag en vormt daarmee een accentuering van het dorpsplein als centrale ruimte van Vuren. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder daarmee gemotiveerd waarom het de vergunde bouwhoogte aanvaardbaar acht en mist het betoog van eisers feitelijke grondslag. Dit geldt echter niet wat betreft de motivering van de ruimtelijke aanvaardbaarheid van het overschrijden van de voorgevelrooilijn (en daarmee het verkleinen van het dorpsplein). Die motivering is niet gegeven. Verweerder zal dit alsnog moeten doen. Voor beide afwijkingen geldt voorts dat verweerder dient aan te geven welke belangen hij in dit verband bij zijn besluitvorming heeft betrokken en waarom hij vindt dat de belangen bij het verlenen van de vergunning zwaarder wegen dan de belangen bij naleving van de in het bestemmingsplan opgenomen bouwregels en daarmee (tevens) de belangen van eisers."*

12. De rechtbank stelt vast dat verweerder in de brief van 10 juni 2014 een nadere motivering heeft gegeven voor de ruimtelijke aanvaardbaarheid van het overschrijden van de voorgevelrooilijn. Verweerder geeft aan dat de voorgevelrooilijn van het naastgelegen pand wordt doorgetrokken, waardoor er continuïteit in het straatbeeld wordt gecreëerd. De verschuiving van de voorgevelrooilijn is voorts zodanig van omvang (5 tot 9 meter), dat voldoende openbare ruimte resteert om aan het gebied een goede invulling te geven. Verweerder heeft voorts nader toegelicht dat bij de belangafweging in het kader van de voorgevelrooilijn en bouwhoogte is betrokken dat beide afwijkingen passen in het door verweerder ontwikkelde stedenbouwkundige beeld voor de locatie. Uit de Nota van Zienswijzen volgt voorts dat door de beperkte ruimte en de herstructureringsopgave van de gemeente Lingewaal voor het dorpsplein ruimte in de hoogte moet worden gewonnen, waarmee ook het dorpsplein, de centrale ruimte van Vuren, wordt geaccentueerd.

13. Verweerder heeft voorts nader toegelicht dat bij de belangenafweging ten aanzien van de voorgevelrooijlijn niet gebleken is dat de afwijking van de voorgevelrooilijn leidt tot (onevenredige) nadelige effecten voor belanghebbenden. Weliswaar komt de bebouwing aan de voorzijde dichter op de panden aan de overzijde van het plein dan onder het vigerende

Scan nummer 1 van 1 - Scanpagina 42 van 44

plan mogelijk is, maar de afstand blijft met 32 tot 39 meter ruim, aldus verweerder. Verweerder verwijst in dit verband ook naar de planschaderisicoanalyse van de Stichting Adviesbureau Onroerende Zaken (hierna: SAOZ), waarin de SAOZ heeft overwogen dat bij de resterende afstand van 32 tot 39 meter tot deze panden de negatieve invloed daarvan op het uitzicht en de privacy van die panden voor zover het woonruimte betreft gering is en voor functies als winkel, bank, reisbureau, videotheek, kapsalon, kantoor en bedrijf ook niet van belang is. Tevens volgt uit de planschadeanalyse van de SAOZ dat de bezonning van de panden aan de overzijde van het dorpsplein (waar de woning van eiser sub 5 en de woning/tandartsenpraktijk van eiser sub 4 zijn gelegen) niet wezenlijk minder wordt.

14. Ten aanzien van de bouwhoogte heeft verweerder nader toegelicht dat onder het vigerende plan dichter op bestaande woningen met substantiële hoogte kan worden gebouwd. Volgens verweerder is het voorliggend bouwplan voor de achterliggende woningen een planologische verbetering. Ten aanzien van de bouwhoogte heeft verweerder ook de privacy van omwonenden meegewogen. Dit geldt in het bijzonder de woningen aan de achterzijde van het bouwplan. Aan de achterzijde van het op te richten complex zijn geen verblijfsruimten ontworpen, maar enkel galerijen. Hoewel niet valt uit de sluiten dat incidenteel vanaf de galerij naar de omgeving wordt gekeken en daarbij wellicht ook in de tuin van eisers wordt gekeken, betekent dit niet dat omwonenden (eiser sub 3 en eiser sub 2) onevenredig in hun privacy worden aangetast.

15. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder met de gegeven motivering het in de tussenuitspraak geconstateerde gebrek hersteld. Verweerder heeft de ruimtelijke aanvaardbaarheid van de overschrijding van de voorgevelrooijlijn nader gemotiveerd en gemotiveerd welke belangen in dit geval bij de besluitvorming zijn betrokken. Daarbij geldt dat de rechtbank ook hier gehouden is tot een terughoudende toets. Hetzelfde geldt wat betreft de belangenafweging die vooraf is gegaan aan het verlenen van een vergunning voor een bouwplan met een hogere bouwhoogte dan ingevolge het bestemmingsplan is toegestaan. Ook op dit onderdeel heeft verweerder inzichtelijk gemaakt hoe het de betrokken belangen heeft gewogen. De rechtbank acht deze belangenafweging niet onredelijk.

Conclusie

16. Gelet op hetgeen is overwogen in beide tussenuitspraken, zijn de beroepen gegrond en dient het bestreden besluit te worden vernietigd. Voorts zal de rechtbank op het hiervoor, onder 7. bedoelde punt met toepassing van artikel 8:72, derde lid, van de Awb zelf in de zaak voorzien op de wijze als hierna onder "beslissing" is vermeld. Voor het overige ziet de rechtbank aanleiding de rechtsgevolgen van het bestreden besluit in stand te laten.

17. De rechtbank acht termen aanwezig om toepassing te geven aan artikel 8:75 van de Awb en verweerder te veroordelen in de door eisers in verband met de behandeling van de beroepen redelijkerwijs gemaakte proceskosten. Deze kosten zijn op de voet van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vastgesteld op € 1948 (1 punt voor het indienen van beroep, 1 punt voor het verschijnen ter zitting, 1 punt voor het tweemaal indienen van een zienswijze over de wijze waarop het gebrek is hersteld en een 1 punt voor een nadere zitting na tussenuitspraak, met een waarde per punt van € 487 en een wegingsfactor 1, hierbij uitgaande van samenhangende zaken). Tot slot bestaat aanleiding te bepalen dat verweerder de door eisers betaalde griffierechten aan hen vergoedt.

Beslist wordt derhalve als volgt.

**Beslissing**

De rechtbank:

- verklaart de beroepen gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- bepaalt dat de omgevingsvergunning wordt geacht tevens te zijn verleend voor de afwijking van het bestemmingsplan wat betreft het aantal woningen en bepaalt dat deze uitspraak in zoverre in de plaats treedt van het vernietigde besluit;
- bepaalt dat de rechtsgevolgen van het vernietigde bestreden besluit in stand blijven;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eisers tot een bedrag van € 1948;
- bepaalt dat verweerder aan eisers de door hen betaalde griffierechten van in totaal € 780 vergoedt.

Deze uitspraak is gedaan door mr. S.A. van Hoof, voorzitter, mr. R.J. Jue en mr. M. Groverman, rechters, in tegenwoordigheid van mr. E.M.L. Kousen, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op: 25 SEP. 2014

is buiten staat mede te ondertekenen
griffier

voorzitter

Afschrift verzonden aan partijen op: 25 SEP. 2014

**Rechtsmiddel**

Tegen deze uitspraak en de tussenuitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Als hoger beroep is ingesteld, kan bij de voorzieningenrechter van de hogerberoepsrechter worden verzocht om het treffen van een voorlopige voorziening of om het opheffen of wijzigen van een bij deze uitspraak getroffen voorlopige voorziening.

Voor kopie conform
De griffier van de
[illegible] Nederland